

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΚΑΙ Ο ΖΑΝΖΑΡ Ο ΠΕΙΡΑΤΗΣ

20

Στὸ προσεχὲς τεύχος
ποὺ θὰ κυκλοφορήσῃ
τὴν προσεχῇ ΤΡΙΤΗ

θὰ διαβάσετε

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΣΤΟ ΚΛΟΥΒΙ
ΤΩΝ ΛΕΟΝΤΩΝ

ΤΟ ΑΣΤΕΙΟ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΟΥ

Τέσσερις νεαροὶ εὐρωπαῖοι, ἀποικοὶ στὴν Σαγκάη, εἶχαν ἓνα κινέζο ὑπηρέτη στὸν ὁποῖον σκάρωσαν πολλὰς φάρσες γιὰ νὰ διασκεδάσουν. Δὲν κατάρθωσαν ὅμως τὸ ποθοῦμενο χάρις στὴν ὀλύμπια ἀταραξία τοῦ Κινέζου. Τὴν πρώτη φορά τοῦ κάρφω-

σαν τὰ παπούτσια στὸ πάτωμα. Ὡστόσο τὸ ἄλλο πρωτὸ Κινέζος τοὺς σερβίρισε τὸν καφέ δίχως νὰ πῇ τίποτα. Τὴν δεύτερη φορά τοῦβαλαν στὸ κρεβάτι ἄμμο, ἀλλὰ καὶ πάλι ὁ Κινέζος τοὺς σερβίρισε τὸν καφέ δίχως νὰ ἀναφέρῃ τίποτα γιὰ τὸ ἀστεῖο.

Ἔτσι οἱ τέσσερις εὐρωπαῖοι ἀπεφάσισαν νὰ σταματήσουν τ' ἀστεῖα τοὺς καὶ νὰ ποῦν τοῦ Κινέζου :

— Ὅχι πιά καρφιά στὰ παπούτσια, δὲν εἶναι ἔτσι Γιοῦ Σῆ ; τοῦ εἶπε ὁ ἓνας.

— Οὔτε ἄμμο στὸ κρεβάτι, πρόσθεσε ὁ δεύτερος.

— Οὔτε χῶμα στὸν καφέ σας ; συμπλήρωσε τότε ἀπρόσμενα ὁ Κινέζος.

Μετὰ τὴν θεραπείαν

Πελάτης. — Εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἐξέλιξιν. Μὲ σώσατε ἀπὸ βέλαιον θάνατον.

Γιατρός. — Αὐτὸ εἶναι ἔργον τῆς Θεῆς Προνοίας.

Πελάτης. — Τότε γιατί μοῦ ζητήσατε λεφτὰ γιὰ τίς βίζιτές σας ;

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
ΣΤΗ
ΖΟΥΓΚΛΑ

ΓΕΡΑΝΙΟΥ 45 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
— ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ —

ΕΤΟΣ Α' — Ἀριθ. 20

13 Μαρτίου 1951

Διευθυντής : Δ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ

Ἐπὶ τῆς ὑλῆς : Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ

Τιμὴ τεύχους δρχ. 2.000

“Ένας Γάλλος αξιωματικός επιστρέφοντας απ’ τὴ Μαδαγασκάρη στὸ Παρίσι, εἶχε πάρει μαζί του μιὰ μαϊμού μετὸ νεογέννητό της.

Ἡ μητέρα μαϊμού, ἡ ὁποία εἶχε καθ’ ὅλο τὸ ταξίδι ὑποφέρει πολὺ ἀπὸ τὴ θάλασσα

καὶ τὸ περιποιήθηκε μετ’ ἀξιοθαύμαστη μητρικῆ ἀφοσίωσι σὰν νὰ ἦταν παιδί της.

Καὶ τὸ μαϊμουδάκι τρώγοντας τὸ γάλα της δυνάμωσε πάλι, πῆρε πάνω του καὶ σώθηκε. Ἀγάπησε μάλιστα κι’ αὐτὸ τόσο πολὺ τὴ θετὴ

— Ἡ νοημοσύνη —

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΖΩΩΝ

τῶν τετραπόδων

ψόφησε δυὸ μέρες μετὰ τὴν ἄφιξί της στὸ Παρίσι.

Ὁ αξιωματικὸς ὕστερα ἀπ’ αὐτὸ δὲν ἤξερε τί νὰ κάνη γιὰ τὴν ἀνατροφή τοῦ νεογέννητου. Στὴν ἀρχὴ δοκίμασε νὰ τοῦ δώσῃ γάλα μετὸ κουταλάκι. Τὸ μαϊμουδάκι τὸ ἔπινε, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ ἔβλαπτε, γιατί καθημερινῶς ἀδυνατοῦσε καὶ ἐξηντλεῖτο.

“Ένας γείτονάς του τότε τοῦ πρότεινε νὰ τοῦ δώσῃ τὴ γάτα του ἡ ὁποία εἶχε γεννήσῃ ἐκείνες τὶς ἡμέρες καὶ τῆς εἶχαν πετάξῃ τὰ γατιά της. Ὁ Ἀξιωματικὸς δέχθηκε ἂν καὶ προέβλεπε ὅτι θὰ ἦταν ἀδύνατον νὰ δεχθῇ ἡ γάτα τὴ διατροφή τῆς μαϊμῆς.

Καὶ ὅμως ἡ γάτα πῆρε ἀπ’ τὴν πρώτη στιγμή ὑπὸ τὴν προστασία της τὸ μαϊμουδάκι

μητέρα του, ὥστε στάθηκεν τελείως ἀδύνατον νὰ τὸ χωρίσουν ἀπ’ αὐτήν.

* *

Τὸ 1902 ἀπονεμήθηκε στρατιωτικὸ μετάλλιο στὸν σκύλο Τζόσε, τοῦ πρώτου Τάγματος τῆς Σκωτικῆς Φρουρᾶς. Τὸ μετάλλιο αὐτὸ τοῦ δόθηκε γιὰ τὶς ὑπηρεσίες πού εἶχε προσφέρει κατὰ τὸν πόλεμο τοῦ Τράνσβααλ. Ὁ Τζόσε εἰδοποιούσε μετ’ ἀνυπομονίας τοὺς Ἀγγλοὺς ἂν ἕνας οἱ πολλοὶ Μπόερς πλησίαζαν στὸ ἀγγλικὸ στρατόπεδο. Σὲ κάθε μάχη βρισκόταν πάντα πλάι στοὺς στρατιῶτας, ἔσωσε δὲ πολλὰ ἀγγλικὰ περιπολίες, τρέχοντας μπροστὰ μυρίζοντας καὶ εἰδοποιώντας μετ’ ἀνυπομονίας τὴν παρουσία τοῦ ἐχθροῦ.

Ποιές ήταν οι διαστάσεις της Κιβωτού του Νώε; Ένας υπομονητικός στατιστικόλογος που μελέτησε επί έτη την Βίβλο, βρήκε ότι η περίφημη Κιβωτός είχε μήκος 144 μ., πλάτος 24 μ. και βάθος 14.50 μ. Τέλος το έκτόπισμά της ήταν 11.500 τόννων. Ήταν, λοιπόν, σωστός πλωτός κολοσσός!

ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Περιηγητής: Καί δὲν μοῦ λέτε, θὰ μὲ φᾶτε τώρα;

Ἀνθρωποφάγος: Μὴν ἀνησχεῖτε. Ἔχουμε διαβάσει τὰ συγγράμματα τῆς κ. Κατοίγρα καὶ τρῶμε πλέον μόνον χόρτα!

Οἱ μαῦροι τῆς Ἀφρικῆς ἔχουν ἓναν περιέργο τηλεγράφο: τὰ τὰμ - τὰμ, τὰ ἰδιόρρυθμα δηλαδὴ τύμπανά τους. Μ' αὐτὰ στέλνουν ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὸ τὰ νέα. Χάρis στὸ σύστημα αὐτό, ἡ ἥττα τῶν δερβίσηδων τοῦ Ὀμντουρμάν ἀπὸ τὸν Κίτσεναρ, ἔγινε γνωστὴ σὲ λίγες ὥρες στὴν Ταγγερή!

Στὰ ἀνοιχτὰ τοῦ πολωνικοῦ λιμένος τῆς Γδύνιας, ψαράδες ἀνεκάλυψαν ἓνα... τεράστιον ὑποβρύχιον δάσος. Κατὰ τὴν παράδοσι, ἐκεῖ γύρω ὑπῆρχεν πρὶν πολλὰ χρόνια, μιὰ πόλις ποὺ τὴν σκέπασαν τὰ κύματα, ὕστερα ἀπὸ μιὰ φοβερὴ θύελλα, ἡ πόλις Ὑς. Θὰ βρεθῇ τῶρα κι' αὐτὴ;

Στὴν Ἀμερικὴ, πέθανε κατ' αὐτὰς ἓνα ἡρώϊκὸ σκυλί. Ήταν ὁ γέρω-Ράγκς. Στὸν πύλεμο εἶχε πάρει μιὰ μέρα στὸ Παρίσι, ἀπὸ πίσω δυὸ ἀμερικανοὺς στρατιώτας καὶ δὲν τοὺς ἀφῆκε. Στὸ τέλος τοὺς ἀνάγκασε νὰ τὸν πάρουν μαζὺ τους καὶ νὰ τὸν κίνουν μασκῶς τοῦ λόχου τους.

Ξέρετε ἀπὸ πότε ἀρχισαν νὰ χρησιμοποιοῦνται τὰ ἀρώματα; Οὐτὲ κ' ἐμεῖς. Τὰ ἀναφέρουν δμῶς ὁ Ὅμηρος κι' ὁ Ἡσίοδος. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες τὰ μεταχειρίζονταν πολὺ. Ἐπίσης καὶ οἱ Ρωμαῖοι. Ὁ Σόλων εἶχε ἀπαγορεύσει τὴν χρῆσι των χωρὶς ἀποτέλεσμα δμῶς. Τὸ ἀντίθετο θὰ ἦταν θαῦμα.

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ

ΚΑΙ Η
ΜΑΥΡΙΤΑΝΗ
ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ

ΜΕΓΑΛΑ σαμποτάζ και πολλοί τορπιλισμοί από υποβρύχια γινόντουσαν στη Μεσόγειο. 'Ο έχθρος διέθετε πολλούς κατασκόπους στο 'Αλγέρι, στο Μαρόκο και στην Ταγγέρη.

Κάθε μαγαζί κάθε καφε-νεϊο, κάθε καμπαρέ είχε ως υπαλλήλους ανθρώπους της Γκεστάπο, οι οποίοι μάθαιναν, άκουαν και πληροφορούσαν τις ανώτερες αρχές τους.

"Όλοι οι άνθρωποι της 'Ιντέλιτζανς Σέρβις είχαν κινητοποιηθή να έξουδετερώσουν και να προλυσμάνουν τα σχέδια του έχθρου.

Τώρα τελευταία, όμως, ο έχθρος είχε κάτι πληροφορίες που έκαναν τις

Γαλλικές 'Αρχές να τα χάσουν.

Μέσα από τα έπιτελικά γραφεία έκλέπτοντο διαταγές και εξαφανίζοντο σχέδια. Και όμως σ' αυτές τις θέσεις υπήρχαν έμπιστοι άνθρωποι.

Τί να συνέβαινε άραγε ;

Οι Γαλλικές αρχές ήρθαν σέ έπαφή με την υπηρεσία 'Αντικατασκοπείας την 'Ιντέλλιτζανς Σέρβις και της έζήτησαν να τους διαθέση εκείνον τον περίφημο "Έλληνα ήρωα, τον Καπετάν Κουταλιανό.

'Ο καπετάν Κουταλιανός είχε γίνει πιά διάσημος έπειτα από το τέχνασμα και την παγίδευσι του υποβρυχίου ΚΖ.

'Ο έχθρος είχε λυσσάξει

καί διέθετε μεγάλα ποσά σὲ κείνον πού θά σκότωνε τὸν καπετάν Κουταλιανό.

Ὁ καπετάν Κουταλιανὸς ὅμως ἤξερε νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὶς παγίδες τοῦ ἐχθροῦ καὶ σπανίως κοιμόταν στὸ ἴδιο σπίτι δυὸ βραδεῖς.

Τὸ καλλίτερό του ὅμως κρυψόφυγό του ἦταν τὸ μυστηριώδες σπίτι τῆς Σενορίτας Λαμαρέθ, ἡ ὁποία ὅμως ἔλειπε στὴν Ἰσπανία τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Τοῦ εἶχε ἀφήσει ὅμως τὰ κλειδιά φεύγοντας.

Ε ΤΣΙ ΜΙΑ μιὰ μέρα ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἰντέλιτζανς Σέρβις τῆς Ταγγέρης ἔστειλε τὸν καπετάν Κουταλιανὸ στὸ Γαλλικὸ Ἀρχηγεῖο στὸ Ἀλγέρι.

Ὁ καπετάν Κουταλιανὸς μὲ τὰ γενάκια του εἶχε γίνει τώρα ἀγνώριστος.

Ἐφυγε καὶ αὐθημερόν βρέθηκε στὸ Ἀλγέρι. Ἐκεῖ συναντήθηκε μιὰ νύχτα σ' ἓνα ἐξοχικὸ σπίτι μὲ τὸν Ἀρχηγὸ τῆς Ἀντικατασκοπείας τοῦ 2ου Γραφείου καὶ ὁ καπετάν Κουταλιανὸς ἐζήτησε ἐλευθερίαν δράσεως. Γιὰ νὰ μπορῇ ὅμως νὰ κινῆται ἐλεύ-

θερα ἐφόρεσε μιὰ γαλλικὴ στολὴ ὑπαξιωματικοῦ καὶ ἐφοδιάσθη καὶ μ' ἓνα χαρτί τοῦ Στρατηγείου.

Ἔτσι ὁ Καπετάν Κουταλιανὸς ἄρχισε νὰ κυκλοφορῇ ἐλεύθερα τόσο στὰ στρατιωτικὰ γραφεῖα ὅσο καὶ στοὺς στρατώνες.

Ἐκεῖνο πού τὸν ἐνδιέφερε ἦταν ἡ ἰδιωτικὴ ζωὴ τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ τοῦ Ἀλγερίου.

Μιὰ ἐβδομάδα ὁλόκληρη παρηκολούθησε ὅλους τοὺς ὑπαξιωματικούς στὰ γλέντια τους καὶ εἶδε ὅτι μόνον ἓνας ἀπ' αὐτοὺς ὁ Ζυπὸν δὲν γλεντοῦσε κάθε βράδυ στὰ καμπὰρὲ ὅπως τοὺς ἄλλους συναδέλφους του. Ὁ Ζυπὸν μόλις ἐβράδυαζε τραβοῦσε γιὰ τὴν Ἀραβικὴ συνοικία κι' ἔμπαινε κρυφὰ σ' ἓνα ἀράπικο σπίτι.

Κοντὰ σ' ἐκεῖνο τὸ σπίτι ὑπῆρχε ἓνα ἀράπικο καφενεῖο. Μπήκε μέσα σ' αὐτὸ ἓνα βράδυ, διέταξε ἓνα καφέ καὶ ρώτησε μὲ τρόπο τὸν καφετζῆ:

— Μήπως κάθεται ἐδῶ κοντὰ καμμιὰ ὁμορφὴ κοπέλλα;

Ὁ καφετζῆς χαμογέλασε καὶ τοῦκλεισε τὸ μάτι

δείχνοντάς του από τὸ τζάμι τὸ σπίτι στὸ ὁποῖο πῆγαινε ὁ Ζυπὸν.

—Εἶναι παντρεμένη ;

—“Οχι, εἶναι ξένη ἀλλὰ ἔχει συμπάθεια πρὸς τοὺς Γάλλους.

—Πότε ἦρθε ἐδῶ ;

—“Εχει δυὸ μῆνες. Εἶναι τσοπάνα. “Εχει ἔρθει μὲ τὸ κοπάδι τῆς ἀπὸ τὴν Μαυριτανία. Πουλᾷ τὸ γάλα στὸ στρατό καὶ κεῖ γνωρίστηκε μὲ διάφορους στρατιωτικούς.

“Ο καπετὰν Κουταλιανὸς τοῦ χαμογέλασε καὶ τοῦδωσε δυὸ τάληρα γιὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ γιὰ τὶς πληροφορίες.

“Εκεῖνο τὸ βράδυ ὁ καπετὰν Κουταλιανὸς δὲν κοιμήθηκε. Πρωῖ, πρωῖ εἶδε τὸ Ζυπὸν ν’ ἀφήνῃ βιαστικὰ τὸ σπίτι τῆς Μαυριτανῆς καὶ σὲ λίλο εἶδε κι’ αὐτὴ νὰ φεύγῃ ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι. Τὴν παρηκολούθησε ἀπὸ μακρυὰ καὶ τὴν εἶδε νὰ μπαίνῃ σὲ κάτι χαλάσματα ὅπου εἶχε τὰ πρόβατά της, τὰ ὁποῖα ἐφύλαγε ἕνας ἀραπάκος.

Περίμενε κρυμμένος πίσω ἀπὸ κάτι πέτρες. Τὴν εἶδε ν’ ἀρμέγῃ τὰ πρόβατα καὶ σὲ λίγο βα-

στῶντας ἕνα κουβὰ γεμάτο γάλα νὰ φεύγῃ.

Τὴν παρηκολούθησε ἀκόμα καὶ τὴν εἶδε νὰ μπαίνῃ στοὺς στρατῶνες.

Μπήκε κι’ αὐτὸς κάνοντας τὸν ἀδιάφορο. “Η Μαυριτανὴ πῆγε στὰ μαγειρεῖα. “Ο μάγειρος παρέλαβε τὸ γάλα καὶ τὴ φίλεψε ἕνα γλύκισμα.

“Εκείνη ἔτρωγε μὲ εὐχαρίστησι στὴν αὐλὴ ἐνῶ οἱ διάφοροι ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶτες ποὺ περνοῦσαν τῆς ἔλεγαν διάφορα λόγια καὶ νὰ τὴν πειράζουν.

“Εκείνη χαμογελοῦσε σὲ ὅλους ἀνταποδίδοντας ἔτσι τὰ πειράγματά τους.

“Ο Κουταλιανὸς τὴν εἶδε νὰ φεύγῃ μ’ ἕνα κουβὰ γεμάτο γάλα

ΤΡΕΙΣ ΜΕΡΕΣ συνέ-
χεια την παρηκολού-
θησε ο καπετάν Κου-
ταλιανός. Είδε ποιός της
μιλούσε, ποιός την πλη-
σίαζε περισσότερο, και ποιά
πήγαινε έπειτα από τον
στρατώνα.

Μιά μέρα που ο μάγει-
ρος είχε πολλή δουλειά
την έβαλε να καθαρίση
τις πατάτες του.

Αυτή ή γυναίκα του
φαινόταν πολύ ύποπτη και
δέν την άφηνε πιά ούτε
στιγμή να φύγη από κον-
τά του.

Τέλος μιά νύχτα την εί-
δε να μπαίνει σ' ένα έρη-
μόσπιτο.

Τί πήγαινε να κάνη εκεί;
Μήπως ήταν τó μέρος που

Μιά μέρα μάλιστα που ο μά-
γειρος είχε πολλή δουλειά
την έβαλε να του καθαρίση
και τις πατάτες του

συναντάτο με τούς έχ-
θρούς για να τούς μεταδί-
δη ότι συνέλεξε με πληρο-
φορίες ;

Ο καπετάν Κουταλία
νός έκανε τó γύρο του
σπιτιού να δη μήπως υπήρ-
χε άλλη έξοδος. "Όχι. Μό-
νον μιά πόρτα υπήρχε.

"Εμεινε, λοιπόν, κρυμμέ-
νος εκεί ώς την ώρα που
την είδε να βγαίνει. Την
παρηκολούθησε πάλι και
την είδε να μπαίνει στο
σπίτι της.

Δέν έχασε τότε καιρό
και τηλεφώνησε στο "Αρ-
χηγειόν να κυκλώσουν τó
έρημικό σπίτι και να συλ-
λάβουν όσους θάβρισκαν
έκεϊ μέσα.

"Επειτα πήγε να κοιμη-
θῇ λίγο.

Είχε μιά βδομάδα να
πέση σέ κρεβάτι.

Σηκώθηκε πολύ άργά τó
πρωί ήπие τόν καφέ του,
πλύθηκε, σιγυρίστηκε και
τράβηξε πρós την έξοχή.

Δέν βιαζόταν. Τά συμ-
περάσματα που έβγαλε
άπ' αυτή την παρακολού-
θησι τόν έβεβαίωναν ότι
έκεϊ που πήγαινε θά ξανά-
βρισκε τη Μαυριτανή.

Και πράγματι τη βρήκε
να κάθεται ανάμεσα στο
κοπάδι της και να ρεμβάζη

κυττάζοντας πρὸς τὸν κάμπο.

Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ τοῦ ἔκανε ἐντύπωση ἦταν ὅταν εἶδε τρία ἀπὸ τὰ πρόβατά της νὰ τὰ τραβᾷ ἀπὸ ἓνα σχοινὶ ὁ ἀραπάκος καὶ νὰ τὰ πηγαίνει πρὸς τὴν πόλι.

Ὁ καπετὰν Κουταλιανὸς πρόφτασε νὰ πιάσῃ τὰ τρία πρόβατα καὶ νὰ τὰ χαϊδεύῃ.

Ἐπειτα τὴν ἐπλησίασε καὶ τῆς εἶπε:

—Τ' ἀρνάκια εἶναι πα-

ἐγὼ κάνω τὶς ἀγορές.

—Δὲν τὰ πουλῶ.

—Καὶ γιατί;

—Αὐτὰ εἶναι πουλημένα. Νὰ ἀγοράσῃς ἄλλα ἂν θέλεις.

—Ἐμένα μ' ἀρέσουν αὐτά, εἶπε ὁ καπετὰν Κουταλινὸς καὶ τὴν ἔπιασε ἀπὸ τὰ χέρια. Ἔτσι δὲν τῆς ἔδωσε καιρὸ νὰ χρησιμοποίησῃ τὸ πιστόλι ποῦ ἔκρυβε μέσα στὸ μανίκι της.

—Ἀπὸ πότε οἱ τσοπάνες

Τὴν εἶδε νὰ μπαίνει σ' ἓνα ἐρημικὸ σπίτι

χεῖα εἶναι γιὰ πούλημα; Γυρεύω γιὰ τὸ μαγειρεῖο μας πέντε ἀρνιά,

—Δουλεύεις στὸ μαγειρεῖο;

—Ὁχι στὴν ἐπιμελητεία

κρατοῦν πιστόλια; Τὴ ρώτησε μ' ἓνα χαμόγελο.

Ἐκείνη τὸν κύτταξε περίεργα. Ἐπειτα τοῦ εἶπε:

—Ξέρετε ἐδῶ στὴν ἐρημιά ποῦ βρίσκεται κανεὶς

πρέπει να φυλάγεται.

—'Ασφαλώς. 'Αλλά φώναξέ μου τὸν ἀραπάκο νὰ πλησιάσῃ.

—'Αχμέτ ἔλα κοντά.

Ὁ 'Αραπάκος πλησίασε κοντά.

—Θὰ σοῦ δώσω τρία τάλληρα νὰ μοῦ πᾶς τὰ τρία ἀρνιά στὸ μαγειρεῖο γιὰ σφάξιμο. Θέλεις;

Ἡ Μαυριτανὴ πῆγε ν'

κε λίγο ὁ ἀραπάκος τότε ὁ Κουταλιανὸς γύρισε καὶ εἶπε στὴ Μαυριτανή.

—'Ισαμε δὼ ἦταν τὸ παιγνίδι σου.

—Δὲν σὲ καταλαβαίνω!

Θὰ μὲ καταλάβῃς τῆς εἶπε καὶ τὴν πέταξε χάμω. Δὲν πρόφτασε οὔτε νὰ φωνάξῃ γιατί τῆς ἔφραξε τὸ στόμα τόσο δυνατὰ πού τῆς κόπηκε ἀπότομα ἡ

Ἦξερε πῶς θὰ τὴν εὔρισκε νὰ βέσκη τὰ πρόβατά της

ἀρνηθῇ ἀλλὰ μετάνιωσε.

Κάτι εἶπε σὲ μιὰ πρᾶξενη γλῶσσα κι' ὁ μικρὸς κούνησε τὸ κεφάλι του.

—Λοιπὸν θὰ πᾶς;

—Ναί, ἀφεντικό.

—Νὰ πῆς στὸ μάγειρα νὰ τὰ κάνῃ ψητά σ τὸ φούρνο.

—Ναί ἀφεντικό.

—Μόλις ἀπομακρύνθη-

ἀναπνοή.

Ὁ Κουταλιανὸς ἐπωφελήθη τὴν ἔδεσε χειροπόδαρα καὶ τὴ φορτώθηκε στὸ ὦμο του. Ἄνοιξε τὸ βῆμα του καὶ σὲ λίγο πρόφταινε τὸν ἀραπάκο. ὁ ὁποῖος εἶχε ἀλλάξῃ δρόμο.

—Δὲν σοῦ εἶπα νὰ πᾶς στὸ μαγειρεῖο τοῦ στρατῶνος;

Ὁ ἀραπάκος βλέποντας τὴ Μαυριτανὴ στὸν ὄμο τοῦ Κουταλιανοῦ χειροπόδαρα δεμένη τᾶχασε καὶ πῆγε νὰ τὸ σκάση.

Ὁ Κουταλιανὸς ὁμῶς πυροβόλησε στὸν ἀέρα γιὰ ἐκφοβισμό καὶ ὁ ἀραπάκος σταμάτησε τρέμοντας ἀπὸ τὸ φόβο του.

—Μὴ φοβᾶσαι, μάζεψε τ' ἄρνιά σου καὶ πᾶμε.

κρατοῦσε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὰ τρία πρόβατα.

—Κάναμε τὸ πρωτὶ θαυμάσια περισυλλογὴ ἔπειτα ἀπὸ τὸ τηλεφώνημά σου, εἶπαν στὸν Κουταλιανό. Ἀνακαλύψαμε ἀσύρματο καὶ διάθορα ἔγγραφα. Πιάσαμε καὶ τρία πρόσωπα. Ἀλλὰ τί εἶναι αὐτὰ ποὺ μᾶς φέρνεις; Ρώτησε ὁ Διοικητής.

Τὴν ἄρπαξε ἀπότομα ἀπὸ τὰ χέρια καὶ δὲν τῆς ἔδωσε καιρὸ νὰ χρησιμοποίησῃ ἓνα πιστόλι ποὺ ἔκρυβε κάτω ἀπὸ τὸ μανίκι τῆς.

Ε ΠΕΙΤΑ ΑΠΟ μισῆ ὥ-
ρα ὁ Κουταλιανὸς ἔ-
μπαινε στὸ 2ο Γρα-
φεῖο τῆς Γαλλικῆς Ἀντι-
κατασκοπείας φορτωμένος
στὸν ὄμο του τὴ Μαυριτα-
νὴ καὶ τὸν ἀραπάκο ποὺ

—Τὰ διάφορα μέσα πού
διοχετεύοντο τὰ διάφορα
μυστικά. Ψάχτε καλὰ τ'
ἄρνιά.

Μιὰ ἐπισταμένη ἔρευνα
φάνερωσε ἀνάμεσα στὸ
πυκνὸ μαλλὶ τῶν ἀρνιῶν

δέκα μικρούς κυλίνδρους
μιε διάφορα μηνύματα.

Μιά γυναίκα έγδυσε τη
Μαυριτανή κι' ανακάλυψε
έπάνω της ένα μυστικό
κώδικα, ένα μαχαίρι δηλη-
τηριασμένο και μία σακ-
κουλίτσα με λίρες.

Στό σπίτι της δέν εύρέ-
θη τίποτα.

"Επειτα όμως από μία
στενή ανάκρισι ανεκαλύ-
φθη ότι ή ΜΑΥΡΙΤΑΝΗ
ήταν κατάσκοπος ή οποία
τραβούσε στό σπίτι της
στρατιωτικούς. Τούς πότι-
ζε διάφορα διεγερτικά και
τούς έκανε νά μιλούν άσυ-
ναίσθητα δίχως νά κατα-
λαβαίνουν τί λένε. Τούς
ξυπνοούσε όταν αὐτή ήθελε
και τούς βεβαίωνε ότι ή
βραδυά τους πέρασε θαυ-
μάσια.

"Ο Ζυπόν, ήταν ένα θύ-
μα βλακείας όπως τόσοι
άλλοι στρατιωτικοί.

"Ενώ ή Μαυριτανή κα-
τάσκοπος ήταν τό δργα-
νο της Γκεστάπο και ή ά-
νακάλυψις της έσωσε τό
συμμμαχικό στρατό από
πολλά άλλα σαμποτάζ τά
όποια έκείνη διεβίβαζε σέ
πολλούς με διάφορα μέσα
για νά φθάσοαν αίσίως
στόν προορισμό τους.

"Ο Καπετάν Κουταλια-

νός έδέχη τά συγχαρητή-
ρια τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ
2ου Γραφείου "Αντικατα-
σκοπείας και γύρισε αὐ-
θημερόν στήν Ταγγέρη δ-
που τόν περίμεναν νέα
δράματα, νέες περιπέτειες,
νέα γεγονότα.

"Αλλ' αὐτά θα τά δοῦ-
με στό προσεχές τεύχος
με τόν τίτλο :

**Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑ-
ΛΙΑΝΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΙΑ
Τ. Τ. Τ.**

Περίεργα

"Έως τώρα ξέραμε ότι τά
θηρία τρώνε τόν άνθρωπο,
νά όμως, πού άρχισε τώρα ό
άνθρωπος νά τρώη τά θη-
ρία. Τό πρωτοφανές γεγονός
έσημειώθη όχι σέ καμμιά
ζούγκλα, αλλά στήν "Ελβετία.
Ένας πάνθηρ είχε ξεφύγει
από τό ζωολογικό κήπο τής
Ζυρίχης και πήγε νά κρυφθῇ
στό γειτονικό δάσος. Έκει
όμως τόν ανεκάλυψε ένας ύ-
λοτόμος και τόν σκότωσε κα-
τόπιν, ό άνθρωπος, έγδαρε,
τό ζώο, άναψε φωτιά τό έψη-
σε και τό έφαγε !...

Τήν άλλη μέρα, εύρισκαν
τό δέσμα και τά κόκκαλα τοῦ
πάνθηρος μέσα στό δάσος !

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΑΡΖΑΝ ξανα-
γυρίζει και πάλι στὸ σπι-
τάκι τοῦ πατέρα του. Ἀρχί-
ζει νὰ ψάχνει τὰ ροῦχα του,
τὰ χαρτιά και τὰ διάφορα
πράγματα, πού οἱ ἄτυχοι ἄν-
θρωποι ἄφησαν
μετὰ τὸ σκληρὸ
θάνατό τους.

Τὸ κάθε τι πού
ἀγγίζει τοῦ φαί-
νεται περίεργο,
νέο, παράξενο. Ἰ-
δίως ἐκεῖνα τὰ
βιβλία τοῦ πατέ-
ρα του μετὰ τὰ μαῦ-
ρα γράμματα πά-
νω σὲ ἄσπρο χαρ-
τί τοῦ κάνουν με-
γάλη ἐντύπωση.

Δὲν μπορεῖ ἀκό-
μα, ὅμως, νὰ καθορίσῃ τίπο-
τα. Ἐξῆσε και μεγάλωσε ἀπὸ
μωρὸ ἀνάμεσα στοὺς γορίλ-
λας, βύζαξε τὸ γάλα τῆς Γο-
ρίλλα Κάλα, και ἡ Κάλα τοῦ
ἔμαθε τὴ γλῶσσα της.

Ἕνα πρᾶγμα τοῦ εἶχε παῖ-
ὅμως, ἡ Κάλα: ὅτι ὁ πατέ-
ρας του ἦταν ἓνας γορίλλας
λευκός!

Καὶ ξαφνικὰ καταλαβαίνει,

Ζητήσατε τὰ προηγούμενα
15, 16, 17 και 18 τεύχη ἀπὸ τὰ
γραφεῖα μας, Γερανίου 45, νὰ
διαβάσετε τὴν «Παιδικὴ ἡλικία
τοῦ Ταρζάν».

Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ

ΤΟΥ ΤΑΡ- ΖΑΝ

ὥς ἐξ ἐνστίκτου, ὅτι αὐτὸς
εἶναι κάτι ἄλλο, δὲν εἶναι
γορίλλας.

Τὸ πιστοποιεῖ κι' ἀπὸ κάτι
φωτογραφίες, πού βρῖσκει. Οἱ
εἰκόνες τους δείχνουν ὄντα
ὅμοια μετὰ αὐτὸν και ὄχι μετὰ

τοὺς γορίλλας. Ἀ-
κόμα ὅμως δὲν
μπορεῖ νὰ τὰ ἐ-
ξηγήσῃ ὅλα αὐτιά.

Τὸ μόνο πού κά-
νει εἶναι, νὰ σφα-
λίσῃ καλὰ τὴν
πόρτα τοῦ μικροῦ
σπιτιοῦ, και νὰ
διαφυλάξῃ σὰ ν
θησανούρ, σὰν
κειμήλια, ὅτι βρῆ-
κε ἐκεῖ μέσα. Ἰ-
σως ἀργότερα νὰ
καταλάβει κάτι

περισσότερο. Θὰ περίμενε.

Και συνεχίζει τὴ ζωὴ τῆς
ζούγκλας, συνεχίζει τὰ ἥθη
καὶ ἔθιμα τῶν γοριλλῶν, ὅ-
πως τὰ ἔζησε και ὅπως τὰ
ἐδιδάχθη ἀπὸ τὴ Γορίλλα
Κάλα και ὅπως τὰ ἐκτελεῖ
πιστὰ ἡ ὁμογάλακτη ἀδελφή
του, ἡ Τσίτα.

Ἡ φυλὴ τῶν γοριλλῶν μέ-
σα στὴν ὁποία ζεῖ ὁ Ταρζάν,
μιμεῖται τὰ ἥθη και ἔθιμα
τῶν ἀγρίων.

Πανηγυρίζουν τίς νίκες
τους, τίς χαρὲς τους, χορεύ-
ουν και πηδοῦν βγάζοντας

κραυγές. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ταρζάν τοὺς συνοδεύει, πηδᾷ κι' αὐτοὺς μαζί τους, βγάζει κραυγές.

Ἔχουν πιάσει ἓνα περίφη-

Ὁ Ταρζάν πρόφθασε καὶ σκαρφώθηκε σ' ἓνα δέντρο, ὅπου ὁ γίγας Γορίλλας τὸν κυνηγήσει.

μο ζαρκάδι καὶ εἶναι ἔτοιμοι οἱ γορίλλαι νὰ τὸ μοιραστούν. Ὁ Ταρζάν ὅμως ἔχει μαχαίρι πὺν δὲν ἔχουν αὐτοί. Τὸ βρῆκε στὸ σπίτι τοῦ πατέρα του καὶ τὸ χρησιμοποιεῖ σὲ κάθε στιγμή.

Ἔτσι καὶ στὸ μοίρασμα τοῦ ζαρκαδιοῦ δὲν χρησιμοποιοῦσε πιά τὰ δόντια του ὁ μικρὸς Ταρζάν, ἀλλὰ τὸ μαχαίρι καὶ κόβει τὸ μεγαλύτερο καὶ καλλίτερο κομμάτι.

Αὐτὸ βλέπει ὁ Γορίλλας Κούμπλα, ἓνας γιγάντιος γο-

ρίλλας, καὶ γίνεται ἔξω φρενῶν. Τρέχει νὰ τάρπαξῃ ἀπὸ τὸν Ταρζάν. Ἐκεῖνος ὅμως σκαρφαλώνει πάνω σ' ἓνα δέντρο. Ἀδίκᾳ προσπαθεῖ ἡ Γορίλλα Κάλα νὰ τοῦ καταπραῦνῃ τὸ θυμὸ. Ὁ γιγάντιος Γορίλλας θέλει νὰ ἐκδικηθῇ γιατί ὁ Ταρζάν τοῦ ἄρπαξε τὸ κομμάτι καὶ θέλει νὰ σκαρφαλώσῃ στὸ δέντρο νὰ ἐκδικηθῇ.

Ὁ Ταρζάν ὅμως ἔχει μαχαίρι. Πηδᾷ καὶ καρφώνει τὸ μαχαίρι ἀνάμεσα στὰ στήθεια τοῦ Κούμπλα, τοῦ θηριώδη Γορίλλα. Αὐτὸ ἔκανε ἐντύπωσι στὸν Γορίλλας, οἱ ὁποῖοι ἀρχίζουν νὰ σέβωνται ἀλλὰ καὶ νὰ φοβῶνται τὸν Ταρζάν.

Ἔτσι ὅλοι οἱ Γορίλλαι τὸν τριγυρίζουν καὶ χοροπηδοῦν γύρω του.

Ἡ γιορτὴ τῶν Γορίλλων τελείωσε. Τὸ ζαρκάδι φαγώθηκε καὶ τώρα ξαναγυρίζουν στὶς φωλιές τους.

Νὰ ὅμως πὺν παρουσιάζεται μπροστά τους ἡ Λέαινα Σαμπὸρ καὶ τοὺς φράζει τὸ δρόμο.

Ὁ Ταρζάν ὅμως πὺν ἀντιμετώπισε ἓνα ὀλόκληρο γορίλλα καὶ τὸν ἐσκότισε ἀποφασίζει τώρα νὰ παλαίψῃ καὶ μὲ τὴν λέαινα.

—Θὰ τὴν γδάρω, σκέπτε-

ται και θα φτιάσω με το τομάρι της ένα κάλυμμα για το γυμνό μου κορμί. Δεν θα γυρίσω πια μέσα στη Ζούγκλα, σαν τους Γορίλλες.

Το σχέδιό του όμως αποτυγχάνει την ημέρα εκείνη, γιατί μια τρομερή καταιγίδα σηκώθηκε ξαφνικά και η λέαινα, όπως και όλα τ'άλλα θηρία, πήγαν να χωθούν στις φωληές τους.

Ο Ταρζάν έχει δυο καλά όπλα : Πρώτον το μαχαίρι και δεύτερον το σκοινί του.

Με το σκοινί, καμωμένο σαν «λάσσο», το ρίχνει και με τη θηλειά του αιχμαλωτίζει όλα τα άγρια θηρία.

— Έτσι θα πιάσω και τη λέαινα, σκέπτεται.

Και μια μέρα του παρουσιάζεται η ευκαιρία. Συναντάται με την λέαινα. Ανεβαίνει γρήγορα σ' ένα κλαρί και ξεδιπλώνει με όρμη τη θηλειά. Το λιοντάρι πιάστηκε, τινάζεται γυρεύει να ξεφύγει, αλλά το σκοινί είναι γερό και ο Ταρζάν τ'όχει δεμένο στο δέντρο.

Η λέαινα τώρα παρακαλά, ικετεύει τον Ταρζάν, και ο Ταρζάν πού δεν είναι κακός, πλησιάζει, χαϊδεύει τη λέαινα και κόβει το σκοινί με το μαχαίρι του. Από την ημέρα εκείνη η λέαινα Σαμπόρ και

ο Ταρζάν έγιναν δύο καλοί φίλοι.

Ο Ταρζάν γυρίζει στους Γορίλλας και τους διηγείται το κατόρθωμά του.

Τα χρόνια περνούν. Ο Ταρζάν μεγαλώνει και σιγά, σιγά γίνεται ο καλλίτερος φίλος όλων των θηρίων. Αλλά και ο τεράστιος έλέφας ο Ταντόρ ακολουθεί τον Ταρζάν γιατί τον αγαπά.

Ο Ταρζάν είναι πια 18 χρονών παλλικάρι ως την η-

Ο Ταρζάν ανεβασμένος στο δέντρο σκέφτηκε να επιτεθῇ ἐναντίον τῆς λέαινας, νὰ τῇ σκοτώσῃ καὶ νὰ τῆς πάρῃ τὸ τομάρι.

μέρα εκείνη δὲν ἔχει δὴ ἄνθρωπο.

Μια μέρα όμως διακρίνει ἀπὸ μακριὰ ἕνα καραβάνι ἀνθρώπων νὰ τρέχῃ ἀνήσυχο καὶ νᾶρχεται νὰ ταράξῃ τὴν

γαλήνη του βασιλείου του.

Είναι άγριοι μαύροι, όπλισμένοι με λόγχες και βέλη δηλητηριώδη, οι όποιοι δραπέτευσαν από τό χωριό τους γιατί είχαν δολοφονήσει κά-τι λευκούς έξερρευητάς.

Ό Ταρζάν τούς παρακολουθεϊ από μακρυά. Τούς βλέπει τί κάνουν.

Τούς βλέπει νά ξαναφτιά-νουν καινούργιες καλύβες μέ-

Έχει γίνει περίφημος στό πέταγμα [του] σχοινιού και αϊχμαλωτίζει μ' αυτό κάθε είδους ζώο της ζούγκλας.

σα στη Ζούγκλα και νά ζούν ήσυχα.

Ός πού μιá μέρα, οι μαύ-ροι γυρεύοντας νά ξεκαθαρί-σουν τá περίχωρα του νέου χωριού πού έφτιασαν άρμα-τώνονται με τά βέλη τους

και χύνονται μέσα στη Ζούγ-κλα.

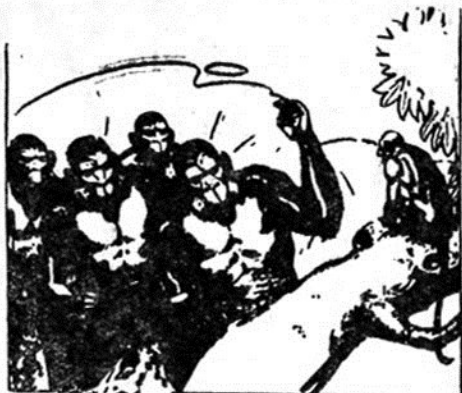
Κατά κακή τύχη της ή Γο-ρίλλα Κάλα συναντάται μ'έναν "Άγριο ό όποιος τή σημα-δεύει μ'ένá δηλητηριώδες βέ-λος και τήν χτυπά. "Η Κάλα βγαζει μιá τρομερή κραυγή. "Ό "Άγριος εξαφανίζεται. Γύ-ρω από τήν Κάλα μαζεύνον-ται όλοι οι Γορίλλαι, ό δέ Ταρζάν αρχίζει άπαρηγόρη-τος τά κλάμματα για τό θά-νατο τής Γορίλλα πού στά-θηκε σωστή μητέρα του. "Ό Ταρζάν είχε δει έναν άνθρω-πο, αυτός ό άνθρωπος όμως του σκότωσε εκείνην πού θε-ωρούσε μητέρα του. Κι' άπο-φασίζει νά εκδικηθῇ.

Άκολουθεϊ τά ίχνη του Άγριου και τόν πετυχαίνει τήν ώρα πού σημάδευε ένα άγριογούρουνο. "Ό Ταρζάν του πετá τή θηλειά και τόν μαγκώνει από τό λαιμό. Εϊ-ναι σκληρός αυτή τή στιγμή ό Ταρζάν. "Ό άνθρωπος πού σκότωσε εκείνην πού τόν έ-θρεψε με τό γάλα της πρέ-πει νά πεθάνη.

Και πεθαίνει.

Ό Ταρζάν, όμως, προχω-ρεϊ. Θέλει νά πάη στό χωριό τών Μαύρων.

Ό άνθρωπος πού σκότωσε ό Ταρζάν είναι ό Βασιλιάς τής Φυλής. "Ό Ταρζάν δέν

**Οι Γορίλλαι διηγούνται μεταξύ τους
τὰ κατορθώματα τοῦ Ταρζάν**

λας καὶ προκαλεῖ
τὸν Κερσάκ νὰ
παλαίψουν.

Ὁ Ταρζάν νι-
κᾷ τὸν Κερσάκ
καὶ τὸν σκοιώνει
μὲ τὸ μαχαῖρι του.

Ἔτσι οἱ Γορίλ-
λαι ἀνακηρύττουν
ὡς Βασιλιά τους
τὸν Ταρζάν.

(Στὸ προσε-
χές ἡ συνέχεια).

φοβᾶται κανένα. Μπαίνει στὸ
χωριὸ ἀτρόμητος καὶ βρίσκει
τὸν Μάγο.

—Μοῦ κάνετε μεγάλο κα-
κό, τοῦ λέγει. Ἐσκότωσα κι'
ἐγὼ τὸν Βασιλιά σας.

Ὁ Μάγος ἐξαγριώνεται,
ἀλλὰ ὁ Ταρζάν τὸν ἐξουδετε-
ρώνει μὲ μιὰ γροθιά. Τοῦ
παίρνει ὅλα τὰ βέλη ποὺ ἔχει
στὴν καλύβα του, δυὸ τόξα,
ἕνα μαχαῖρι καὶ φεύγει.

Τώρα ὁ Ταρζάν ἐξασκεῖται
στὸ τόξο. Τὰ κατορθώματα,
ὅμως, τοῦ Ταρζάν τὰ ζηλεύ-
ει ὁ Βασιλιάς τῶν Γορίλλων
ὁ Κερσάκ. Καὶ προσπαθεῖ νὰ
σκοτώσῃ τὸν Ταρζάν γιὰ νὰ
τὸν βγάλῃ ἀπ' τὴ μέση. Ὁ Ταρ-
ζάν ὅμως τὸ ἀντιλαμβάνεται,
τὸ λέγει στοὺς ἄλλους Γορίλ-

Οἱ τίγρεις ἐξαφανίζονται

Ἀπὸ τὴν Καλκούτα ἔρχεται
ἡ πληροφορία ὅτι οἱ τίγρεις
ποὺ ἀφθονοῦσαν στὶς ζοῦγ-
κλες τῶν Ἰνδιῶν ἀρχισαν νὰ
ἐξαφανίζονται. Ἡ αἰτία εἶναι
ὅτι πολλοὶ ὑπερμοντέρνοι κυ-
νηγοὶ φθάνουν στὴ ζοῦγκλα
τὴν νύχτα μὲ τὸ αὐτοκίνητό
τους, ἀνάβουν τὰ πιὸ δυνατὰ
τους φῶτα ποὺ προσελκύουν
τὰ θηρία καὶ μόλις τὰ ἴδουν
νὰ πλησιάζουν τὰ ἐξοντώνουν
μὲ ἐπαναληπτικὰ ὅπλα ποὺ
μοιάζουν μὲ πολυβόλα. Αἱ ἀρ-
χαὶ τῶν Ἰνδιῶν σκέπτονται νὰ
ἀπαγορεύσουν αὐτοῦ τοῦ εἴ-
δους τὸ κυνήγι γιὰ νὰ προ-
στατεύσουν τίς τίγρεις.

Ο ΤΑΡΖΑΝ είχε μιὰ πρόσκλησι ἀπὸ τὸ φίλο του τὸν Νίκο Μπακλώρη, νὰ πάη στὴ Σαγκατάγκα. Ἐτοιμάστηκε, λοιπὸν νὰ φύγῃ, ὅταν ἡ γυναῖκα του τοῦ εἶπε : —Ταρζάν, πάρε μαζί σου καὶ τὸν Πιτσικόκο.

Ὁ Πιτσικόκος, μόλις ἄκουσε τὸνομά του ἄρχισε νὰ πηδᾶ ἀπὸ τὴ χαρὰ του.

—Ἐγὼ θέλω νὰ πάω μὲ τὸν φίλο μου τὸν Ταρζάν, φώναζε καὶ χοροπηδοῦσε.

Ἡ Τζέϊν καὶ ὁ Ταρζάν γέλασαν καὶ ὁ Πιτσικόκος κατακύλησε ἀπὸ τὸ ψηλὸ δέντρο ὅπου βρισκόταν ἡ καλύβα τοῦ Ταρζάν.

—Πιτσικόκο, φώναξε ἡ Τζέϊν. Πᾶρε μαζί σου καὶ μερικὰ φρούτα γιὰ τὸ φίλο μας τὸν Μπακλώρη.

—Ἐγὼ θέλω νὰ μαζέψω πολλὰ φρούτα γιὰ τὸ φίλο μου Μπακλώρη.

Ἡ Τζέϊν τοὺς ἀποχαιρέτησε πάνω ἀπὸ τὸ δέντρο κι' ὁ Ταρζάν μὲ τὸν Πιτσικόκο πηδώντας ἀπὸ κλαρὶ σὲ κλαρὶ, βρέθηκαν ἔξω ἀπὸ τὴν πυκνὴ Ζουγκλα, πρὸς τὸ μονοπάτι ποὺ ὡδηγοῦσε πρὸς τὴν Σαγκατάγκα.

Κατὰ τὸ μεσημέρι ἔφθασαν στὴν θάλασσα κ' ἔπειτα ἀπὸ μισὴ ὥρα μῆκαν στὸ σπίτι τοῦ Νίκου Μπακλώρη.

Ὁ Πιτσικόκος εἶχε μαζέψει ἀρκετὰ φρούτα τῆς Ζούγκλας μέσα στὸ καλάθι ποὺ τοῦχε δώσει ἡ Τζέϊν.

—Σὰς περίμενα, γι' αὐτὸ δὲν ἔφαγα. Κάθισε, Ταρζάν, τοῦ εἶπε ὁ Μπακλώρης. Καὶ σὺ, Πιτσικόκο, τρέχα στὴ θάλασσα νὰ κάνῃς κανένα μπάνιο.

ΦΑΓΑΝ καὶ ἤπιαν μὲ πολλὴ ὄρεξι.
Ὁ Ταρζάν δὲν ρωτοῦσε γιατί τὸν
κάλεσε ὁ Μπακλώρης. Ὅταν δμως
ἔμειναν μόνοι μετὰ τὸ φαί, τοῦ εἶπε,
τραβώντας τὸ κάθισμά του πρὸς κοντά:

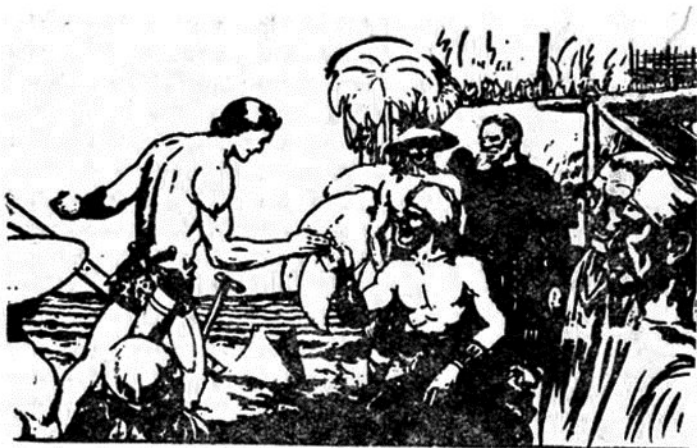
— Ἀκουσε, Ταρζάν, σὲ κάλεσα
γιατί ξέρω ὅτι εἶσαι γενναῖος, κι'
ὅτι σὺ μόνον θὰ κατόρθωνες νὰ γλυ-
τώσεις τὰ καράβια μου. Συμβαίνουν
πράγματα ἀλλόκοτα τώρα τελευ-
ταῖα... Εἶχα φτιάσει πέντε καράβια
ποῦ πηγαινοερχόντουσαν γύρω ἀπὸ
τὴν ἀκτὴ τῆς Ἀφρικής. Τὸ ἓνα μάλι-
στα τὸ μεγαλύτερο ἔκανε ταξίδια
ὡς τὴν Ἀγγλία. Λοιπὸν τοὺς κλέ-
φτες καὶ τοὺς τυχοδιώκτες τοὺς κυ-

νηγάμε στὴ Ζούγκλα καὶ δὲν δὲν τοὺς ἀφίνομε νὰ προκό-
ψουν εἰς βάρος τῶν ἰθαγενῶν. Ἔτσι, λοιπὸν αὐτοὶ βάλθηκαν
νὰ μᾶς ἐκδικηθοῦν ἀπὸ τὴ θάλασσα. Ἐχασα σὲ διάστημα
δύο μηνῶν ἓνα μικρὸ καράβι ποῦ πῆγαινε ὡς τὸ Καμερόν
καὶ ἐπέστρεφε. Ἐχασα πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος καὶ τὸ καράβι
ποῦ ἐπέστρεφε ἀπὸ τὴν Ἀγγλία. Ἦταν φορτωμένο ἐμπο-
ρεύματα καὶ ἔφερνε ὡς ἐπιβάτες ἀπὸ τὸ Λονδίνο, δύο ἀπε-
οταλμένους τῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρείας ποῦ ἐρχόντουσαν
γιὰ ἐξερεῦναι τῆς Ζούγκλας καὶ ἓναν παππᾶ, ἓνα ἱεραπό-
στολο τῆς Σουηδικῆς Ἐκκλησίας.

Ἀυτοὺς τοὺς ἱρεῖς, μαζὺ μὲ τὸ πλήρωμα τοὺς ἔβαλαν
σὲ μιὰ βάρκα καὶ μοῦ τοὺς ἔστειλαν, μοῦ κλεψαν δμως τὸ
καράβι γεμάτο ἀπὸ ἐμπορεύματα. Ἄν συνεχισθῇ αὐτὸ τὸ
πράγμα θὰ διακοπῇ ἡ συγκοινωνία καὶ δὲν θὰ ἔχει πιά κα-
νεὶς ἐμπιστοσύνη νὰ ταξιδέψη.

Ο ΤΑΡΖΑΝ ὅσο μιλοῦσε ὁ Μπακλώρης εἶχε προσηλω-
μένη τὴ ματιὰ του πρὸς τὴ θάλασσα καὶ κύτταζε δυὸ
βαρκοῦλες μὲ πανιά ποῦ ἔκαναν βόλτες σὲ ἀπόστασι
πεντακοσίων μέτρων ἀπὸ τὸ λιμάνι.

Σὰν νὰ κατάλαβε πὼς ὁ Μπακλώρης τὸν τσάκωσε νὰ
εἶναι ἀφηρημένος καὶ εἶπε :

**‘Ο Πιτσεικόκος είχε φορέσει ένα είδος σαρίκι.
Μόλις είδε τὸν Ταρζάν τοῦ παρέδωσε κάτι.**

—Λοιπὸν ;

—Λοιπὸν, ἐγὼ ὁμολογῶ πῶς δὲν θὰ τὰ καταφέρω νὰ τὰ βγάλω πέρα μαζί τους . . .

—Μὲ ποιούς ;

—Μ’ αὐτοὺς ποὺ κλέβουν τὰ καράβια μου. Ἐνῶ ἐσὺ ξέρεις περίφημο κολύμπι, ξέρεις νὰ πηδᾷς ἀπὸ πολὺ ψηλά, ξέρεις νὰ μεταχειρίζεσαι τὴ γροθιά, τὸ μαχαίρι καὶ τὸ τόξο ὅσο κανεὶς ἄλλος.

‘Ο Ταρζάν σηκώθηκε σκεπτικὸς ἔκανε μερικά βήματα κ’ ἐρώτησε :

—Ποῦ εἶναι τώρα αὐτοὶ ποὺ σωθήκανε ;

—Κάτω στὴν παραλία, σὲ κεῖνο τὸ ὑπόστεγο ποὺ ἔφτιασα σὰν ξενοδοχεῖο καὶ καφενεῖο.

‘Ο Ταρζάν ἄφησε τὸν Μπακλώρη μόνο καὶ βγῆκε νὰ πᾶν πρὸς τὸ ὑπόστεγο.

Ποιὰ ἦταν ἡ ἔκπληξί του ὅταν εἶδε τὸν Πιτσεικόκο νὰ φλυαρεῖ μὲ τοὺς ξένους, μὲ τὰ λίγα ἀγγλικά ποὺ ἤξερε. Εἶχε τυλίξει στὸ κεφάλι του ἕνα εἶδος σαρίκι καὶ μιλοῦσε μαζύ τους, Πλησίασε κοντὰ καὶ τὸν ἄκουσε νὰ λέγῃ :

—Δυὸ μεγάλοι ἄνθρωποι ὑπάρχουν στὴν Ζοῦγκλα, ὁ

Ένας είναι ο φίλος μου ο Έλλην Μπακλώρης και ο άλλος είναι ο Ταρζάν. Ξέρετε τί δύναμι έχουν; Μπορούν να σκοτώσουν χίλια θηρία μη τη γροθιά τους.

—Ο Ταρζάν για να του κόψη τη φλυαρία του φώναξε :
—Πιτσικόκο!

—Εκείνος αναπήδησε. Κ' έτρεξε κοντά του.

—Τί θέλεις έδω; τόν έρώτησε ο Ταρζάν.

—Έγώ, κολò παιδί. Έγώ άκουσα τ'α λόγια του Μπακλώρη. Έγώ ήρθα άμέσως έδω και . . . σηκώνοντας τò χέρι παρέδωσε στòν Ταρζάν μι'α μεταλλική πλάκα που ήταν δεμένη σέ μι'α χρυσή άλυσιδίτσα.

—Που τò βρήκες αυτό; τόν έρώτησε.

—Έψαξα τή βάρκα που τούς έφερε. Έγώ βρήκα αυτό. Τ' είναι αυτό, Ταρζάν;

Γύρω από τόν Πιτσικόκο είχαν μαζευτεί ο Ιεραπόστολος, οί δύο έξερευνηταί σέ κακά χάλια τραυματισμένοι και τò πλήρωμα πέντ' έξη Τονκινέζοι ναύτες.

—Ο Ταρζάν κύταξε τώρα τήν άλυσιδίτσα και τήν πλάκα. Έπάνω της ήταν χαραγμένο ένα δνομα. Ο Ταρζάν έδι'αβασε : «ZANZAR».

—Ποιòς από σ'ας λέγεται Ζανζάρ; έρώτησε κυττάζον-

Μι'α τίγρις ώρμησε ξαφνικά έναντίον του Ταρζάν.

τάς τους με μεγάλη προσοχή στα μάτια, για να δει την έκφρασή τους.

—Κανείς από μᾶς δεν έχει αυτό το όνομα, είπε ο Ιεραπόστολος. Πιθανόν να έπεσε από το χέρι κανενός από κείνους τούς πειρατές που μᾶς έσπρωχναν να μπορούμε στη βάρκα.

—Εγώ ξέρω, Ζαντάρ ! Φώναξε ο Πιτσικόκος.

“Ολοι έγέλασαν μ’ αυτό που είπε ο μικρός. Έκείνος όμως θύμωσε που τον κορόϊδευαν και είπε :

—Έγώ μικρός είχα μικρό τιγράκι. Το φώναζα «Ζανζάρ». Έπειτα μιὰ μέρα τρεις άνθρωποι λευκοί ήρθαν στο χωριό μας. Έκλεψαν αγόρια, κορίτσια. Έκλεψαν και το μικρό μου Ζανζάρ. Πατέρα μου σκότωσε ένα λευκό. Έμεις το φάγαμε Γλυκό και νόστιμο το κρέας το λευκό.

—Κι’ οι άλλοι δύο ; Έρώτησε ο Ταρζάν.

—Φύγανε μαζί με κορίτσια, αγόρια... μαζί με Ζανζάρ.

ΣΩΣ να είχε δίκιο ο Πιτσικόκος μ’ αυτά που έλεγε. Μὰ τί σχέσι μπορούσε να έχει ή παληά αυτή Ιστορία μ’ εκείνον που λεγόταν σήμερα Ζανζάρ ;

“Όλο εκείνο το απόγευμα ο Ταρζάν το πέρασε στην άκρογυαλιά καθισμένος πάνω σ’ ένα βραχάκι.

Λίγα βήματα όμως πιο μακριά του βρισκόταν ξαπλωμένος ο Πιτσικόκος ο οποίος έρέμβαζε κυττάζοντας τη θάλασσα.

Ξαφνικά ο Ταρζάν γύρισε και τον έρώτησε :

—Πιτσικόκο, πόσα χρόνια έχουν περάσει από την ιστορία που μου διηγήθηκες ;

—Έγώ πέντε χρονών παιδί. Έγώ τώρα δεκαπέντε.

Κάτι στριφογύριζε στο μυαλό του Ταρζάν, κάτι σχετικό με δύο τυχοδιώκτες που τους κυνήγησε προς τη θάλασσα. Θυμάται τώρα ότι είχαν μπει σ’ ένα μικρό καϊκι και ξανοίχτηκαν προς τη θάλασσα. Μ’ ένα μικρό καϊκάκι δεν μπορούσαν να είχαν πάει μακριά. Ασφαλώς θά είχαν καταφύγει

σέ κανένα κοντινό νησάκι κι' έφτιασαν εκεί τὸ ὀρμητήριο τους νὰ ληστεύουν τὰ καράβια καὶ νὰ κάνουν τὴ νύχτα έξορμήσεις νὰ ἀρπάζουν ὅτι εὕρισκαν.

ΠΡΑΓΜΑΤΙ, αὐτὸ ποὺ σκέφθηκε ὁ Ταρζάν κι' ἔβγαλε ὡς συμπέρασμα ἦταν σωστό. Πρὸ δέκα ἔτων μιά συμμορία ἀπὸ τρεῖς δραπέτες ἰὼν κατέργῳν, ρακένδυτοι εἶχαν μπη σιτὴ Ζοῦγκλα κι' ἔκαναν ἕνα σωρὸ ζημιές. Τὸν ἕνα τὸν σκότωσαν οἱ Ἴνδιοι οἱ ἄγριοι, οἱ ἄλλοι δύο γλύτωσαν γιατί τοὺς ἔσωσε ὁ Ταρζάν, μὲ τὴν ὑπόσχεσι νὰ μὴ ξαναγυρίσουν.

Αὐτοὶ θέλησαν νὰ ἀντιστοῦν μὲ τὰ ὕπλα τους. Ὁ Ταρζάν τοὺς κυνήγησε καὶ τότε μπήκαν μαζὺ μὲ τὰ γυναικόπαιδα σ' ἕνα μικρὸ καΐκι καὶ ἔπειτα ἀπὸ 24 ὥρων ταξίδι ξεμπαρκάρισαν σ' ἕνα μικρὸ νησάκι.

Τὰ γυναικόπαιδα ποὺ εἶχαν μαζί τους τὰ ἔκαναν σκλάβους. Τοὺς ἔβαλαν νὰ καλλιεργήσουν τὴ γῆ καὶ νὰ χτίσουν ἕνα μικρὸ φρούριο γιὰ κατοικία τους. Οἱ μαῦροι, ποὺ δὲν χώνευαν ἰδίως ἕναν ἀπὸ τοὺς δύο, ποὺ ἦταν πολὺ αἰμοβόρος, καὶ ἀγροίκος, τὸν ἔλεγαν Ζανζάρ. Τοῦ ἔδωσαν δηλαδὴ τὸ ὄνομα τῆς μικρῆς τίγρεως ποὺ εἶχαν πάρει μαζὺ τους καὶ ἡ ὁποία ἀνῆκε στὸν Πιτσικόκο.

Μέσα στὰ δέκα αὐτὰ ὅμως χρόνια, συνεχίζοντας πειρατικὴ ζωὴ οἱ δύο τυχοδιῶκτες κατόρθωναν νὰ ἐφοδιάζωνται πολλὰ πράγματα καὶ νὰ περνοῦν μίαν εὐχάριστη ζωὴ. Ἔτσι εἶχαν φτιάσει σιγὰ-σιγὰ μιά παροικία ἀπὸ τοὺς ἀγρίους ποὺ ἔκλεψαν καὶ ἀπολάμβαναν μιά χρυσῇ ζωὴ. Τώρα ὅμως τελευταῖα εἶχαν σκεφθεῖ πὼς ἂν ἄρπαζαν δυὸ τρία καράβια θὰ κατόρθωναν νὰ γίνουν πάρα πολὺ πλούσιοι καὶ σιγὰ σιγὰ θὰ ἔφτιαναν ἕνα μικρὸ πειρατικὸ στόλο ποὺ θὰ κυριαρχοῦσε στὸν κόλπο τῆς Γουϊνέας.

Τὴν ἔποχὴ ἐκείνη βέβαια τὰ καΐκια ἦταν λιγοστά, ὅσα ὅμως περνοῦσαν ἀπὸ κεῖνο τὸ μέρος ἦσαν φορτωμένα μὲ πλούσια ἐμπορεύματα καὶ μὲ τροφίμα τὰ ὁποῖα μετεφέροντο ἀπὸ τὴ Νότιο Ἀφρική στὴν Ἀνατολικὴ ἀπὸ Κινέζους ναυτικούς.

Τό μικρό τιγράκι είχε μεγαλώσει κι' αυτό κοντά τους και ό πειρατής παύ καμάρωνε νά τόν φωνάζουν κι' αυτόν

**Οί δύο πειραταί 'περνούσαν τώρα
μιά ζωή εύτυχισμένη γιατί απο-
λάμβαναν τὰ καλὰ πού ἔκλεβαν.**

Ζανζάρ, είχε γίνει ό καλλίτερος φίλος του θηρίου.

"Ετσι ἄρπαξαν τό μικρό καΐκι του Μπακλώρη και ἔπειτα από ἕνα μήνα τό μεγάλο καράβι πού επέστρεφε μ' ἕνα σωρό ευρωπαϊκά ἐμπορεύματα. Για νά μή κινήσουν ὅμως τό μῖσος ἐκείνων π ο ὗ ταξίδευαν τοὺς ἔβραζαν σέ μιὰ

βάρκα και τοὺς ἔστελναν στήν Σαγκατάγκα, ὅπως συνέβη και μέ τόν Ιεραπόστολο και τοὺς δύο ἐξερευνητάς. Αὐτοί ὅμως, οί δύο κάτι θέλησαν ν' ἀντισταθοῦν στόν πειρατή Ζανζάρ και ἐπηκολούθησε ἕνα καλό μπόξε, στό ὁποῖο τραυματίστηκαν οί δύο ταξιδιώτες, ἔχασε ὅμως και ὁ Ζανζάρ τήν ἀλυσιδίτσα μέ τήν πλάκα ἀπό τό χέρι του, πάνω στήν ὁποία ἦταν γραμμένο τὸνομά του.

Ὁ Πιτσικόκος, λοιπόν, εἶχε βοηθήσει στίς σκέψεις του τόν Ταρζάν και ὁ Ταρζάν ἔβγαλε τό λογικό συμπέρασμα ὅτι δέν μπορούσαν νά ἦσαν ἄλλοι ἀπ' αὐτοὺς τοὺς δύο κ' ἐπομένως ἔπρεπε νά καθάρισι τή θάλασσα ἀπό τοὺς πειρατάς, ὅπως ἤξερε νά καθαρίζει και τή Ζουγκλα ἀπό τοὺς τυχοδιώκτες.

ΚΑΤΑ τίς πέντε τό πρωί τήν ἄλλη μέρα, ὁ Ταρζάν ἐφωδιάστηκε μέ μερικά τρόφιμα, πήρε τό μαχαίρι, τό τόξο του κι' ἕνα μακρὸ σχοινί πού ἤξερε νά τό τινάζει και νά πιάνει στή θηλεία του ἀπό μακριὰ ὅτι ἤθελε. Πῆρε μαζί του τόν Πιτσικόκο κ' ἕνα καλὸ ναυτικὸ και μπήκε σέ μιὰ μεγάλη ψαρόβάρκα και βγήκε στό πέλαγος. Ἐκάνε τόν ψαρά.

Ταξίδεψε ὅλη τὴν ἡμέρα. Πλησίασε σὲ πολλὰ ξερονήσια, καὶ ἔψαχνε νὰ βρῇ ἴχνη. Ἦταν βέβαια λιγάκι δύσκολο.

Ὁ Ταρζάν ὅμως ἐπέμενε καὶ τὴν ἐπομένη, τὴν ὥρα ἀκριβῶς ποὺ ἔδωε ὁ ἥλιος ἐπλησίασαν σ' ἓνα νησί ποὺ ἦταν διαφορετικὸ ἀπὸ τὰλλα. Θὰ κοιμόντουσαν τὴ νύκτα ἐκεῖ-
νη ἐκεῖ.

Ὁ Πιτσικόκος ἔψαξε κοντὰ στὰ βράχια καὶ βρῆκε μιὰ σπηλιά. Ἐκεῖ μπῆκαν νὰ πλαγιάσουν ὥς ποὺ νὰ ξημερώσῃ καὶ νάρχισουν τὴν ἔρευνά τους στὸ νησί.

Ὁ Ταρζάν ὅμως δὲν μποροῦσε νὰ ἡσυχάσῃ. Δὲν μποροῦσε νὰ κοιμηθῇ. Κ' ἐβγήκε ἀπὸ τὴ σπηλιά. Τράβηξε λίγο στ' ἀνοιχτὰ ὥς ποὺ βρῆκε ἓνα δέντρο. Σκαρφάλωσε κ' ἐκεῖ ξάπλωσε ἀνάμεσα σὲ δυὸ μεγάλα κλαριά.

Πίσω ὅμως ἀπὸ τὸν Ταρζάν εἶχε πάει ὁ Πιτσικόκος, ποὺ δὲν ἐγκατέλειπε τὸν φίλο του οὔτε σπιθαμῇ.

Ὁ Ταρζάν κοιμόταν πάνω στὸ δέντρο κι' ὁ Πιτσικόκος ἀπὸ κάτω στὴ ρίζα τοῦ δέντρου. Ὁ Πιτσικόκος ὅμως δὲν κοιμόταν. Ἀνοιγόκλεινε τὰ ρουθούνια του κατὰ τὸ σύστημα τῶν ζώων καὶ ὠσφραινόταν τὸν ἀέρα.

Κάποια μυρωδιὰ τοῦ ἔφερνε τὸ ἀεράκι. Κ' ἔπειτα ἀπὸ λίγο βεβαιώθηκε ὅτι πάνω στὸ νησί αὐτὸ ζοῦσαν ἄνθρωποι.

Νὰ ἦταν, ὅμως, αὐτὸς ὁ Ζανζάρ ὁ πειρατὴς, ἢ τίποτα ἄλλοι, μαῦροι, καμμιὰ θαλασσινὴ φυλὴ ποὺ αὐτὸς δὲν τὴν ἤξερε;

Μὲ τίς σκέψεις αὐτὲς καὶ μὲ τὴν ἔννοια νὰ φυλάῃ τὸν Ταρζάν ἀπὸ κανένα ἀπρόοπτο, ὁ ὕπνος τὸν πῆρε πολὺ ἀργά, "Ἐτσι δὲν ἄργησε νὰ ξυπνήσῃ γιατί σὲ λίγο ἔφεξε καὶ εἶδε τὸν Ταρζάν νὰ κουνιέται πάνω στὸ δέντρο.

—Τί θέλεις ἐσὺ ἐδῶ ; τοῦ φώναξε ὁ Ταρζάν.

—Ἐγώ, φυλάω, Ταρζάν.

Ὁ Ταρζάν ἐγέλασε κ' ἔρριξε ἀπὸ ψηλὰ μιὰ ματιὰ γύρω του.

Δὲν ἔβλεπε τίποτα τὸ ὑποπτο πάνω στὸ νησί κ' ἀποφάσισε νὰ φύγῃ κι' ἀπὸ κεῖ.

—Πιτσικόκο, γιὰ κύτταξε σὲ κεῖνα κεῖ τὰ δέντρα μήπως ὑπάρχουν τίποτα φροῦτα νὰ μαζέψῃς νὰ φᾶμε, καὶ φέρε τα στὴ βάρκα νὰ φύγωμε.

Ὁ Πιτσικόκος σὰν νᾶθελε κάτι νὰ τοῦ πῇ καὶ κοντο-

στεκόταν. Τέλος ξεκίνησε και τράβηξε προς το μικρό δασάκι.

Όταν ο Ταρζάν έμεινε μόνος του έβριξε μια τελευταία ματιά στο νησί. Μερικά σημάδια τόν έκαναν για μια στιγμή να πιστέψει πως εκεί επάνω κατοικούσαν άνθρωποι... Άλλα που ήσαν αυτοί οι άνθρωποι ;

Κι' ήταν έτοιμος να γυρίση στη σπηλιά όπου είχαν αφήσει τη βάρκα, όταν άκουσε ένα γρυλλισμό κι' ως που να γυρίση το κεφάλι του αντίκρυσε μια πελωρία τίγρι να ηδθα κατεπάνω του.

Δέν πρόφτανε ούτε το μαχαίρι να βγάλη. Κι' άρπάχτηκε άγκαλιά μ' άγκαλιά με την τίγρι.

Ό Ταρζάν γύρευε να τη ζαλίση με τις γροθιές. Ή Τίγρις όμως, ούτε δάγκωνε, ούτε γύρευε να τόν σχίση με τά νύχια της.

Λές κι' έπαιζε μαζί του και πάλευε έτσι για γούστο.

Ξαφνικά όμως άκούστηκε μια διαπεραστική φωνή από μακριά.

Ήταν ή φωνή του Πιτσικόκου, που έτρεχε σαν είδε το τρομερό αυτό σύμπλεγμα.

Ό Πιτσικόκος σταμάτησε σε απόστασι μερικων βημάτων και ξαφνικά έβγαλε μια φωνή :

—Ζανζάρ!

Το γιγάντιο θηρίο σαν άκουσε αυτή τη φωνή τινάχθηκε προς τά πίσω. Στερεώθηκε στα πίσω πόδια του και άνοιξε το στόμα του.

—Ζανζάρ! Έπανελάβε ή φωνή του Πιτσικόκου και το μαυράκι πλησίασε βήμα βήμα την τίγρι.

Την κύτταζε καλά. Για μια στιγμή έσκυψε πολύ και κάτι είδε στην κοιλιά της.

Τότε πιά δέν κρατήθηκε κι' ώρμησε προς το θηρίο και το άγκάλιασε.

Ό Ταρζάν άνήσυχος άλλα και περίεργος κύτταζε το θέαμα αυτό.

Πώς ο Πιτσικόκος και γιατί άγκάλιαζε την τίγρι.

Ή τίγρις τώρα είχε ξαπλώσει χάμω και κυλιόταν με την πλάτη χάμω στο έδαφος. Ό Πιτσικόκος είχε ξαπλώσει πλάϊ της κι' έπαιζαν.

—Ταρζάν, βρήκα το Ζανζαράκι μου!

— Ποιό ; Τὸ τιγράκι ποὺ εἶχες χάσει πρὸ δέκα ἐτῶν ;
Τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ μιὰ σφαῖρα σφύριξε ἀνάμεσα στὸν
Ταρζάν καὶ στὸν Πιτσικόκο.

Ὁ Ταρζάν ἔπεσε χάμω γιὰ νὰ μὴ προσφέρῃ στόχο.

— Ὡστε σ' αὐτὸ τὸ νησί ἦταν κρυμμένος ὁ Ζανζάρ ὁ πει-
ρατής. Ποῦ ὅμως ; Ἀφοῦ δὲν ἔβλεπαν οὔτε σπίτι, οὔτε ἀν-
θρώπινη ζωὴ ;

Ἀλλὰ τί ἄλλο ἤθελαν παραπάνω.

Ὁ πειρατὴς Ζανζάρ τοὺς εἶχε στείλει τὸ ἐπισκεπτήριό
του : Μιὰ σφαῖρα.

Ὁ Πιτσικόκος φοβήθηκε ὅταν ἄκουσε τὸν πυροβολισμό.

— Ταρζάν θὰ μᾶς σκοτώσουν, τί νὰ κάνω ;

— Νὰ σωπάσης !

Ἐσώπασε ὁ Πιτσικόκος. Ὁ Ταρζάν, ὅμως, ἄρχισε νὰ
προχωρῇ μπουσουλώντας πρὸς ἕνα σημεῖο.

Ἦταν ὅπως τὸ εἶχε ὀποπτευθῇ. Τὸ νησί εἶχε δυὸ ἐπί-
πεδα ἐδάφους. Ἐνα ψηλὸ μὲ βράχους κι' ἕνα χαμηλὸ μὲ
ἄμμουδιά.

Ἀπὸ ψηλὰ ὁ Ταρζάν τώρα κρυμμένος πίσω ἀπὸ ἕνα
βραχάκι ἔσκυψε νὰ δῇ κάτω καὶ εἶδε πέντε ἔξη σπίτια κον-
τὰ στὸ γυαλὸ καὶ ἕνα σωρὸ κόσμο μαύρους καὶ λευκοὺς νὰ
κάνουν διάφορες δουλειές.

Αὐτοὶ ἦσαν λοιπόν.

Ἀλλὰ πῶς θὰ τοὺς ἐξουδετέρωνε ; Κι' ἂν τοῦ ἔστηναν
παγίδα ;

Ἐπρεπε νὰ ἐνεργήσῃ μὲ προφύλαξι.

Στὸ νησί αὐτὸ ἐκτὸς τῶν δύο λευκῶν ὑπῆρχαν καὶ ἄλ-
λοι πολλοὶ κίτρινοι καὶ μαῦροι. Ποιὸς ξέρει ἀπὸ πό-
σο καιρὸ τώρα νὰ τοὺς εἶχε στρατολογήσῃ ὁ πειρατὴς Ζαν-
ζάρ, ἀρπάζοντας τοὺς ἀπὸ κάποιο καράβι καὶ τώρα αὐτοὶ
τῶχαν πάρει ἀπόφασι νὰ μείνουν ἐκεῖ ὑπακούοντας στὶς
διαταγὰς τοῦ πειρατοῦ Ζανζάρ.

Ὁ Πιτσικόκος ἀκολούθησεν τὸν Ταρζάν καὶ ἡ τίγρις
Ζανζάρ τὸν Πιτσικόκο. Τὸ θηρίο ἔπειτα ἀπὸ τόσα χρόνια
εἶχε ἀναγνωρίσῃ τὸ φίλο του.

Τώρα τὸν ἀκολουθοῦσε πιστά. Τὸ θηρίο τῆς ζούγκλας
μυρίσθηκε ἀνθρώπους τῆς Ζούγκλας, ἀνθρώπους δικούς του,
καὶ προσκολλήθηκε μαζί τους.

ΑΛΛΑ ΣΤΟ ΝΗΣΙ είχε δοθεί τό-
σημα τοῦ συναγερμού μ' ἐκίνον
τὸν πυροβολισμό.

Κάποιος ποῦχε βγεῖ γιὰ κυνή-
γι, εἶδε κάποιο συμπλεγμα σὲ
μακρινὴ ἀπόστασι καὶ πέρασε τὸν
Ταρζάν, τὴν Γίγρι καὶ τὸν Πιτσι-
κόκο γιὰ κάποιο θηρίο καὶ τοὺς
ἔρριξε. Οἱ ἄλλοι κάτω, ὅμως, ποῦ
ἄκουσαν τὸν πυροβολισμόν, ἄρπα-

ξαν τὰ δπλα κι' ἀνέβηκαν στὸ ὕψηλὸ ἐπίπεδο τοῦ νησιοῦ.

Ἐψαξαν παντοῦ γιὰ τὸ περίεργο θηρίο, ποῦ τοὺς ἔλε-
γε αὐτὸς ποῦ πυροβόλησε, σιὸ τέλος ἄρχισαν νὰ τὸν κο-
ροῖδεύουν κ' ἔφυγαν.

Ἐκεῖνος, ὅμως ποῦ πυροβόλησε, ἔμεινε στὸ ὕψηλὸ ἐπί-
πεδο τοῦ νησιοῦ καὶ ἔψαχνε νὰ βρῇ τὰ ἴχνη τοῦ περίφη-
μου θηρίου.

Εἶχε πλησιάσει πολὺ καντὰ ἀπὸ κεῖ ποῦ βρισκόταν ὁ
Ταρζάν, κι' ὅταν ἐπλησίασε περισσότερο, τότε ὁ Ταρζάν
μ' ἓνα πήδημα τὸν ἀγκάλιασε, τοῦφραξε τὸ στόμα μὲ τὸ
μπράτσο του καὶ τοῦ ψιθύρισε.

— Ἄν θέλῃς τὴ ζωὴ σου, πέταξε τὸ δπλο καὶ κάτσε
ἡσυχος.

Τὸ δπλο ἔπεσε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ληστοῦ καὶ ὁ Ταρζάν
μ' ἓνα στρίψιμο τοῦ χεριοῦ τὸν κάθησε στὸ ἔδαφος.

Ὁ Πιτσικόκος ἐπωφελήθη νὰ μαζέψῃ τὸ δπλο καὶ νὰ
τὸ δώσῃ στὸν Ταρζάν.

— Ἐγώ, κεραυνοὺς δὲν βαστώ.

Ὁ Ταρζάν ὅμως μ' ἐκεῖνο τὸ δπλο καὶ μὲ τὸ ἰαχαίρι
κατῶρθωσε νὰ τὸν κάνῃ νὰ μιλήσῃ.

— Λέγε, τοῦ εἶπε, καὶ θὰ σὲ σώσω ἀπὸ δῶ μέσο. Θὰ σὲ
πάρω μαζί μου στὴν ἀντικρινὴ δχθῃ νὰ σοῦ δώσω διαμάν-
τια καὶ νὰ σὲ στείλω μὲ καράβι ὅπου θέλεις.

— Καὶ τί νὰ πῶ ;

— Ποιὸς εἶναι ἀρχηγὸς σ' αὐτὸ τὸ νησί ;

— Ὁ Ζανζάρ, ὁ Πειρατής.

— Μόνος του εἶναι ;

—“Οχι, μένει μ’ ένα φίλο του·σ’ ένα σπιτάκι στην άκρο-
γιαλιά κοντά.

—Υπάρχουν κι’ άλλοι λευκοί στο νησί ;

—Δύο ακόμα. Μας άρπαξε πάνω από καράβι που πή-
γαινε για τὸ Κέϊπ Τάουν.

»Κι’ ύστερα... μιά που βρεθήκαμε μαζύ του αϊχμάλω-
τοι, κάναμε ὅτι αὐτός μας διέταζε.

—Έχει κουρσέψει πολλὰ καράβια ;

—Έχει ἔξη μὲ κείνο που ἔπιασε τὴν περασμένη ἑβδο-
μάδα.

—Ποιοὶ ἔχου ν
δπλα ;

—Μόνον οἱ λευκοί.

—Τότε άκουσε ἑ-
δῶ. Κινδυνεύει ἡ
ζωή σας. Έχω στεί-
λη, τοῦ εἶπε ψέματα
ὁ Ταρζάν, σὴν άντι.
κρυνή δχθη, ἕνα μή-
νυμα κι’ αὔριο θά
καταφθάσουν ἑδῶ
χιλίσι άγριοι τῆς
Ζούγκλας μὲ τίς πι-
ρόγες τους. Φαντά.
σου τώρα ἂν δλοι οἱ

**‘Ο Ταρζάν ἔπιασε ἐπάνω του καὶ
τὸν ἄρπαξε ἀπὸ τὸ λαιμό.**

ἄνθρωποφάγοι αὐτοί, πέσουν ἐπάνω σας. Θά σκοτώσετε
δέκα, εἴκοσι, τριάντα, σαράντα, ἑκάτό, οἱ ὑπόλοιποι θά θε-
λήσουν νά ἐκδικηθοῦν καὶ θά σὰς φάνε ζωντανούς.

‘Ο ἄνθρωπος ἄρχισε νά τρέμη.

—Καὶ τί πρέπει νά κάμω ;

—Θά σ’ ἀφήσω νά φύγης. Θά κατεβῆς σὴν ἄμμουδιά.
σάν νὰ μὴ συνέβη τίποτα. Θά βρῆς τοὺς ἄλλους δύο καὶ
θά τοὺς πῆς ὅτι σοῦ εἶπα. Θά τοὺς φέρῃς τὴ νύχτα ἐδῶ
ἐπάνω γιὰ νά γλυτώσουν ἀπὸ τὸ φάγωμα τῶν άγρίων.

—Θά κάνω ὅπως μοῦ λές. Μά ἐσὺ ποιὸς εἶσαι ;

—‘Ο λόρδος Γκρέϋστοκ, ὁ Ταρζάν, ὁ Βασιλιάς τῆς
Ζούγκλας τοῦ Κόγκο.

Τὰ μάτια τοῦ άγνώστου ἀνοιγόκλεισαν.

—Πῶς εἶπες ; Γκρέϋστοκ, μὰ γιὰ σένα ἔχουν βγεῖ τόσα
βιβλία σὴν Ἀμερική καὶ σὴν Ἀγγλία. Εἶσαι ὁ Ταρζάν ;

—Ναί, ἐγώ, νὰ σοῦ συστήσω ἀπὸ δῶ καὶ τὸν Πιτσικόκο
τὸν φίλο μου.

Α ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ, ενώ ο Ταρζάν με τον Πιτσικόκο και την τίγρη παραφύλαγαν πίσω από κάτι βράχια έτοιμοι να χτυπήσουν κάθε έχθρική ενέργεια, είδαν τρεις άνδρες να προχωρούν προς το μέρος που τους είχε υποδείξει ο Ταρζάν.

“Εφαλξαν. Τα δπλα τους δέν τὰ βαστοῦσαν. Αυτό εσήμαινε ότι έρχόντουσαν για συνεννόησι.

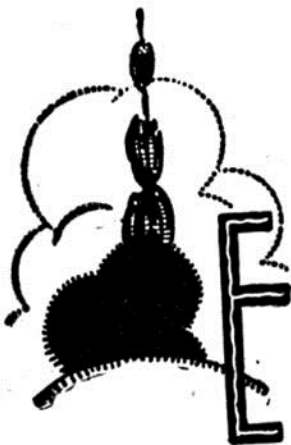
Τότε ο Ταρζάν πήδησε μπροστά τους και τους φώναξε:
—Βαστήξατε το λόγο σας, θα βαστήξω κ' εγώ τον δικό μου. Θα σας κάνω πλούσιους και θα σας στείλω όπου θέλετε. Και τώρα πείτε μου: Ποι βρίσκονται οι δυο πειραταί;
—“Ο Ζανζάρ βρίσκεται μόνος στο σπίτι του. “Ο άλλος έχει πάει μ' ένα από τα καΐκια στην άντικρυνή όχθη νάρπαξη γυναικόπαιδα.

—Και τί θα τα κάνουν;

—Θα τα στείλουν μ' ένα από τα καράβια που έχουν να τα πουλήσουν στην “Αμερική.

Τότε ο Ταρζάν έκανε το σχέδιό του. Κάτι ψιθύρισε στον Πιτσικόκο και πήρε μαζί του τους τρεις άνδρες.

—Πάμε για το σπίτι του Ζανζάρ του Πειρατή.

ΠΕΙΤΑ από μιση ώρα ο Ταρζάν είχε κτέβη με τους άλλους στην άμμουδιά και πλησίασε το σπίτι του Ζανζάρ.

—Σείς να μείνετε απέξω, θα τον κάνω καλά μόνος μου.

—Είναι φοβερός, θα σε σκοτώση.

“Ο Ταρζάν χαμογέλασε και μ' ένα κήδημα έσπασε την πόρτα με την πλάτη του.

“Ο Ζανζάρ δέν είχε κοιμηθί ακόμα, “Ενα είδος λυχνάρι φωτιζε το δωμάτιό του. Δέν φανταζόταν ούτε περίμενε ποτέ τέτοια επίθεσι και τινάχτηκε τρομαγμένος.

—Ποιός είναι ; φώναξε.

—'Εγώ, ό Ταρζάν ! Μά θυμάσαι ; Τί μοδρες ύποσχεθί ; Πώς θα γινώσουν ένας τίμιος άνθρωπος. Σὺ όμως μὲ γέλασες. Δὲν ἔφυγες ἀμέσως, ἔκλεψες γυναικόπαιδα καὶ συνεχίζεις σήμερα τὸ ἔργο τοῦ πειρατοῦ. Τί ἔχεις νὰ πῇς ;

Ὁ Ζανζάρ ὅμως ἀντὶ γιὰ ἄλλη ἀπάντησι τέντωσε τὸ χέρι του καὶ πυροβόλησε.

Ὁ Ταρζάν εἶδε τὴν κίνησι καὶ πηδώντας πέρασε πάνω ἀπὸ τὴ σφαῖρα. Ἐπесе πάνω στὸν πειρατὴ καὶ τὸν ἔπιασε μὲ τὰ δυὸ ἀτσαλένια του χέρια.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Ζανζάρ ἦταν δυνατός. Σὲ μιὰ στιγμὴ γλύστρησε μέσα ἀπὸ τὰ δάχτυλα τοῦ Ταρζάν καὶ θέλησε νὰ δώσῃ μιὰ κεφαλιά στὸ στομάχι τοῦ Ταρζάν. ὁ Ταρζάν ὅμως τὸν σφυροκόπησε μὲ τὴν γροθιά του ἀπὸ πάνω στὸ κεφάλι καὶ τὸν ζάλισε τόσο πολὺ πού τὸν ἔρριξε ἀναίσθητο χάμω.

—Πάρτε τον καὶ δέστε τον σφιχτά, φώναξε ὁ Ταρζάν στοὺς ἄλλους πού καθόντιουσιν ἀπέξω.

Ἔτσι κ' ἔγινε.

Τὴ στιγμὴ ὅμως ἐκείνη ἀκούστηκαν πολλὲς φωνές. Ἦταν φωνὲς ἀγρίων. Οἱ τρεῖς λευκοὶ φοβήθηκαν. Νόμισαν ὅτι ἦρθαν οἱ ἀνθρωποφάγοι.

Κ' ἔτρεξαν νὰ κρυφτοῦν πίσω ἀπὸ τὸν Ταρζάν.

Δὲν ἦσαν ὅμως ἀνθρωποφάγοι ἀπὸ κείνους πού περιμεναν.

Ἦσαν τὰ κλεμμένα γυναικόπαιδα τὰ ὁποῖα ὁ Ταρζάν ἔστειλε τὸν Πιτσικόκο νὰ τὰ ξυπνήσῃ.

Οἱ κραυγὲς τῆς χαρᾶς τους ἦταν πολλὲς κ' ἔκαναν θόρυβο χιλίων Ἀγρίων.

Ἀναψαν καὶ φωτιά μάλιστα καὶ ζήτησαν ἀπὸ τὸν Ταρζάν νὰ τοὺς παραδώσῃ τὸν Ζανζάρ νὰ τὸν κάψουν.

—Νὰ ἐκεῖ κάτω βρίσκεται ὁ Ζανζάρ, εἶπαν στὸν Ταρζάν.

Ὁ Ταρζάν ὅμως δὲν τοὺς τὸν ἔδωσε. Τοὺς παρήγγειλε μὲ τὸν Πιτσικόκο, ὅτι μόλις ξημέρωνε θὰ τοὺς ἔστελνε μὲ τὰ καράβια στὰ σπίτια τους, στὴ Ζοὺγκλα.

Πρὶν ξημερώσει ὅμως ἔφτασε τὸ καράβι τοῦ ἄλλου ποῦ εἶχε φύγει νὰ κλέψῃ καὶ ἄλλα γυναικόπαιδα.

Αὐτὸν τὸν πρόφτασαν οἱ Ἀγριοὶ πρὶν ξεμπαρκάρεϊ καὶ τὸν βούτηξαν στὸ νερό. Δὲν τὸν πρόφτασε ὁ Ταρζάν νὰ τὸν σώσῃ.

ΤΗΝ ΑΛΛΗ μέρα ἔξῃ καράβια μὲ ἀνοιγμένα τὰ πανιά ξεκίνησαν ἀπὸ τὸ νησί καὶ σὲ λίγες ὥρες ἔφθασαν στὴν Σαγκατιάγκα. Φαντασθῆτε τὴ χαρὰ τοῦ Μπακλώρη, νὰ βλέπῃ νὰ ξαναγυρίζουν ὅλα τὰ καράβια του.

Ἀλλὰ καὶ πόση χαρὰ ἔνωσαν τὰ γυναικόπαιδα ὅταν πάτησαν τὸ πόδι τους καὶ πάλι στὴ Ζοὺγκλα.

—Καὶ τώρα, Πιτσικόκο, πᾶμε νὰ ἡσυχάσουμε, φώναξε ὁ Ταρζάν.

Ὁ Μπακλώρης φόρτωσε σὲ δέκα μαύρους διάφορα κιβώτια ἀπὸ τροφίμα καὶ ποτὰ εὐρωπαϊκὰ καὶ τᾶστειλε ὡς δῶρον στὴ Τζέϊν.

Ὅσο γιὰ τὸ Ζανζάρ τὸν πειρατὴ πέθανε ἀπὸ τὴν τρομάρα του γιατί νόμιζε πὼς θὰ τὸν ἔστελναν πίσω σὲς Γαλλικὲς ἀρχὲς νὰ τὸν κλείσουν ἄλλῃ μιὰ φορὰ στὰ κάτεργα.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ: Μία δραματικὴ περιπέτεια τοῦ ΤΑΡΖΑΝ ποὺ βρέθηκε κλεισμένος μέσα σ' ἓνα κλουβί. Ἐνοίμασθῆτε, λοιπόν, ὅλοι νὰ διαβάσετε τὸν ΤΑΡΖΑΝ ΣΤΟ ΚΛΟΥΒΙ ΤΩΝ ΛΕΟΝΤΩΝ.

ΣΚΟΥΡΑΣ ΦΙΛΜΣ Α.Ε.

**Παρουσιάζει αὐτὴ τὴν ἑβδομάδα
στοὺς κάτωθι κινηματογράφους:**

ΑΤΤΙΚΟΝ | ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΖΗΣΗ
Ρ Ε Ξ | Ἑλληνικὴ ταινία

ΠΑΝΘΕΩΝ: ΠΡΟΠΑΝΤΟΣ ΨΥΧΡΑΙΜΙΑ
Φωτόπουλος—Ἡλινόπουλος

ΑΣΤΥ: ΤΡΙΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΣΤΑ ΓΑΛΑΖΙΑ
μὲ τοὺς ΒΕΡΑ ΕΛΕΝ—ΤΖΟΥΝ ΧΑΒΕΡ

Τὰ καλλίτερα ἔργα τῆς ἑβδομάδος 12-18 Μαρτίου

ΤΟΝ ΙΟΥΝΙΟ τοῦ 1880 ἕνας ἀπεσταλμένος τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ὁ Σαβορνιὰν ντὲ Μπραζά, ἦρθε στὴν Ἀφρική, καὶ συγκεκριμένως πρὸς τὸ Κόγκο νὰ διαπραγματευθῇ μὲ τοὺς Ἀγρίους Φυλάρχους καὶ ν' ἀνοίξῃ ἐμπορικὰς σχέσεις μαζί τους. Ἐμαθε ὅμως ὅτι ὅλοι οἱ φύλαρχοι τῆς Ζούγκλας λάβαιναν διαταγὰς ἀπὸ τὸ Βασιλιὰ Μακόκο. Ἐπρεπε, λοιπόν, νὰ δῇ τὸ Μακόκο. Πέρασε, λοιπόν, μὲ τὴ συνοδεία

τοῦ ἀπὸ τὸ Λεκέτι, ἀπὸ τὸ Μπάμα, τὸ Μπάκα κ' ἔφθασε στὴ φυλὴ τῶν Ἀμπούμα. Ἐκεῖ βρῆκε ἕνα ἀπεσταλμένο τοῦ Βασιλιὰ Μακόκο.

«Ὁ Βασιλιάς Μακόκο, μὲ στέλνει νὰ σᾶς ὁδηγήσω κον-

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ • •• ΜΑΚΟΚΟ

τά του. Ὁ Βασιλιάς μας ξέρει ὅτι δὲν ἐρχόσαστε μὲ κακὰς διαθέσεις, ἀλλὰ ζητᾶτε τὴ φιλία μας καὶ τὴ συνεργασία μας.»

Ὁ ντὲ Μπραζά, ἔξυπνος ἄνθρωπος, μόλις ἔφθασαν στὴν πλατεία τοῦ χωριοῦ διέταξε τὴ συνοδεία, πού τὸν ἀκολουθοῦσε νὰ κατεβάσουν καὶ νὰ λύσουν τὰ δέματα πού ἔφερε.

Τὰ δέματα περιεῖχαν μιὰ μεγάλη ποικιλία ἀπὸ διάφορα ρούχα, παρμένα ἀπὸ παλιοπωλεῖα. Ὑπῆρχαν ἐκεῖ μέσα βελάδες, φράκς, ρεδιγκότες, ψηλὰ καπέλλα, ριγὲ πανταλόνια κ' ὅτι ἄλλομποροῦσε νὰ φαντασθῇ κανεὶς. Ὁ ντὲ Μπραζά τὰ ἀνοίξε, τ' ἀπλώσε καὶ περίμενε.

Ἀπὸ μιὰ καλύβα πρόβαλε

ολόγυμνος ὁ Βασιλιάς Μα-
κόχο.

—Βασιλιά μου, εἶπε ὁ ντὲ Μπραζά, διὰ του διερμηνέως του, ἀφοῦ υποβάλλω τὰ σέβη μου παρακαλῶ νὰ διαλέξετε πρῶτος, ὅτι θέλετε ἀπὸ τὰ δῶρα πὺν σᾶς φέρνω, καὶ νὰ μοιραστοῦν τὰ υπόλοιπα στοὺς ὑπηκόους σου.

Ὁ Βασιλιάς Μακόχο διὰ-
λεξε πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἓνα ψηλὸ
καπέλλο καὶ μερικὰ κομμάτια
ταφιά καρέ. Τυλίχθηκε μὲ
τὸν ταφιά, φόρεσε τὸ ψηλὸ
καπέλλο κι' ἄρχισε νὰ βυζαίνει
μιὰ πίπα, πὺν βοήκη ἀνάμεσα
στ' ἄλλα πράγματα.

Τότε ὁ ντὲ Μπραζά τοῦ
πρόσφερε καὶ μιὰ ξύλινη πο-
λυθρόνα καὶ ὁ Βασιλιάς Μα-
κόχο ἔτσι ἀπόκτησε κ' ἓνα
θρόνο.

Ἐπειτα μοίρασε τὰ υπό-
λοιπα στοὺς ὑπηκόους του, οἱ
ὁποῖοι ἄρχιζαν-νὰ τὰ δοκιμά-
ζουν γελῶντας καὶ φωνά-
ζοντας.

Δὲν ὑπῆρχε πιὸ ἀστεῖο
θέαμα ἀπ' αὐτό. Ἀλλὰ γιὰ
τὸ Βασιλιά Μακόχο θὰ διη-
γηθοῦμε ἐκτενῶς στὸ προσε-
χές μας τεῦχος σὲ μιὰ περι-
πέτειά του μὲ τὸν ἥρωά μας
τὸν ΤΑΡΖΑΝ.

ΚΑΘΑΡΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΠΑΤΑΓΟΣ ΑΠΟ ΜΕΓΑΛΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

ΠΑΛΛΑΣ : «ΣΤΟ ΡΥΘΜΟ ΤΗΣ ΓΟΗΤΕΙΑΣ»

μὲ τοὺς ΕΣΤΕΡ ΓΟΥ·ΙΛΛΙΑΜΣ—ΒΑΝ ΤΖΟΝΣΟΝ

ΤΙΤΑΝΙΑ | «Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟΥ»
ΕΣΠΕΡΟΣ | (Ὁπερα τοῦ Βέρντι)
ΦΟΡΤΣΑ ΝΤΕΛ ΝΤΕΣΤΙΝΟ

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ | Σ Α Ρ Λ Ω
Α Σ Τ Ο Ρ | «ΤΑ ΦΩΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ»

ΟΡΦΕΥΣ | «ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΕΡΩΤΟΣ»
ΜΑΞΙΜ | ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

Η ΚΑΜΗΛΑ ΚΑΙ ΤΑ ΦΕΙΔΙΑ

Στὴν καμήλα παρουσιάζονται πολλές περίεργες ἀντιθέσεις. Ἡ σημαντικώτερη βρίσκεται στὴ γλώσσα της. Ἐνῶ μ πο ρ ε ῖ θαυμάσια νὰ κατοβροχθίσῃ ὅτιδήποτε, ἀκόμα καὶ τσουκνίδες καὶ γαῖδουράγκαθα, δίχως νὰ νιώσῃ τὸ παραμικρὸ κέντισμα στὴ γλώσσα της, ἐν τούτοις ἰό... νερὸ τὴν πειράζει τρομερά: τῆς πληγιάζει τὴν γλώσσα. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ ἀποφεύγει ὅσο μπορεῖ.

Μερικοὶ φυσιοδίφαι ὑποστηρίζουν ὅτι ἐπειδὴ ἡ καμήλα εἶναι ζῶον τῆς ἐρήμου. ἡ γλώσσα της εἶναι πλασμένη ἀπὸ τὴ φύσι ἔτσι ποὺ νὰ μὴ δέχεται εὐχάριστα τὸ νερό.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι ὁσάκις τῆς δίνουν νὰ πιῇ νερὸ τὸ ἀνακατεύουν μὲ λίγα πίτουρα! Μόνον ἔτσι προλαμβάνεται τὸ πληγίασμα τῆς γλώσσας της.

Ἡ καμήλα, ἐπίσης, ἀπὸ ἀντιπάθεια ἴσως στὸ νερό, εἶναι τὸ μόνο ζῶο ποῦ δὲν ξέρει κο ὕμνι. Ἄν τυχὸν βρεθῇ μέσα στὸ νερὸ θὰ πνιγῇ. Ἀπεναντίας ὁ ἐλέφας εἶναι ἄριστος κολυμβητής. Βυθίζεται

ὅλο τὸ ὀγκῶδες σῶμα του καὶ κολυμπᾷ μὲ ὅλη του τὴν ἄνεσι, ἔχοντας ἔξω ἀπὸ τὸ νερὸ μόνον τὴν προβοσκίδα του!

Ὁ ποντικὸς ἐπίσης ὅπως καὶ ὁ σκύλλος φημίζονται γιὰ τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν ταχύτητά τους στὸ κολύμπι. Ἡ γάτα ὅμως καὶ ὁ λαγὸς συχαίνονται ἰὸ νερό. Κι' ὥστόσο σὰν βρεθοῦν σὲ κίνδυνο τὰ καταφέρνουν μιὰ χαρὰ καὶ μένουν στὴν ἐπιφάνειά!

Ἐνα ἄλλο περίεργο φαινόμενο παρατηρεῖται στὰ φείδια! Δὲν κλείνουν ποτὲ τὰ μάτια τους.

Ὅλα γενικῶς τὰ φείδια, εἴτε κοιμῶνται εἴτε κινεῦνται, εἴτε εἶναι ζωντανὰ ἢ ψόφια, ἔχουν πάντοτε τὰ μάτια τους ὀρθάνοιχα.

Ἡ αἰτία εἶναι ὅτι τὰ φείδια δὲν ἔχουν βλεφαρίδες. Τὸ μάτι προφυλάγεται ἀπὸ μιὰ φολίδα, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἐπιδερμίδος τοῦ ἔρπετοῦ. Ἡ φολίδα αὐτὴ ἀλλάζει καὶ τὸ δέρομα τοῦ φειδιοῦ, εἶναι καθαρὴ καὶ διαγνῆς σὰν τὸ κρύσταλλο καὶ ἐπιτρέπει τὴν πιὸ τέλεια ὄρασι.

ΠΡΟΣΟΧΗ ! Διὰ τὸς διαγωνισμοὺς :

Εἰς τὸ τεῦχος 19, Διαγωνισμὸς γιὰ Μεγάλους ἀριθ. 7. Οἱ ΣΗΜΑΙΕΣ, γίνεται μία διόρθωσις. Δηλαδή : Ἀντὶ τῆς φράσεως «Τὸ διπλάσιο μπλὲ ἀπὸ τὸ πράσινο» νὰ γίνῃ «τὸ διπλάσιο λευκὸ ἀπὸ τὸ πράσινο».

Ὅσοι ἔστειλαν λύσεις λανθασμένες νὰ ξανακυττάξουν τὸ Διαγωνισμὸ καὶ νὰ ξαναστείλουν τὴν ὀρθὴ λύσι **ἄνευ δελτίου**.

4 Εἰσιτήρια δωρεὰν Κινηματογράφων, ἐβδομαδιαίως

Εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ «ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ» ἔχει τὴν εὐχαρίστησι ν' ἀναγγεῖλῃ στοὺς πολυπληθεῖς ἀναγνώστας τοῦ Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων ὅτι ἔξασφάλισε δι' αὐτοὺς 4 εἰσιτήρια δωρεὰν ἐλευθέρας εἰσόδου εἰς 4 κινηματογράφους ἐβδομαδιαίως.

Τὰ 4 εἰσιτήρια θὰ διανέμονται ἐβδομαδιαίως ὡς ἑξῆς :

Ἐκαστος ἀναγνώστης τοῦ περιοδικοῦ μας θὰ ἀποκόπῃ τὸ κάτωθι δελτίον καὶ θὰ τὸ φέρῃ ἢ θὰ τὸ στέλνῃ μέχρι Πέμπτης βράδυ 6 μ.μ. εἰς τὰ γραφεῖα μας. Τὸ δελτίον θὰ ρίπτεται ἀμέσως εἰς εἰδικὸ κουτί. Ἐκεῖ θὰ βρῶσονται ὅλα τὰ δελτία. Τὴν Πέμπτην ὥραν 6 μ.μ. τῆς ἰδίας ἐβδομάδος πού ἐκυκλοφόρησε τὸ τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας καὶ κατὰ τὴ ὁποῖαν ἐστάλησαν τὰ δελτία καὶ ἐτοποθετήθησαν στὸ εἰδικὸ κουτί, οἱ ἀναγνώσται πού ἔστειλαν δελτία θὰ ἔλθουν εἰς τὰ γραφεῖα (ἡμέρα Πέμπτη 7 μ.μ.) καὶ θὰ τραβήξουν μετὰξὺ τους ἀπὸ τὸ κουτί 4 δελτία.

Ἐκείνων πού τὰ ὀνόματα θὰ ἀναγράφονται στὸ δελτίο θὰ πάρουν ἀνὰ ἓν εἰσιτήριον ἰσχύον διὰ νῆν τρέχουσαν ἐβδομάδα.

Ἀποστείλατε ἢ φέρετε τὸ κάτωθι δελτίον σας μέχρι τῆς Πέμπτης ὥρας 6 μ.μ. γιὰ νὰ συμμεθῆτε εἰς τὰ εἰσιτήρια 4 Κινηματογράφων.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ὅνομα/νυμον

Διεύθυνσις :

ΜΗΤΡΙΚΗ ΣΤΟΡΓΗ

Η ΛΕΑΙΝΑ

Ἡ λέαινα εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ εὐτυχῆ ζῶα τῆς Ζούγκλας. Ἀπὸ ὅλα τὰ σαρκοφάγα ζῶα, ὁ Λέων εἶναι πρᾶγματι τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἔχει πραγματικό σύζυγον καὶ συζῇ μὲ τὴ Λέαινα.

Πηγαίνει στὸ κυνήγι γι' αὐτήν. Τὴν διατρέφει καὶ

τὴν προστατεύει μὲ τὴν ἐξουσία ἀρχηγοῦ οἴκου νείας.

Ἡ Λέαινα μένει ἔγκυος 108—110 ἡμέρες, κ' ἔπειτα γεννᾷ τὰ μικρά της, τὰ ὁποῖα ἔχουν τρίχωμα καὶ δέρμα μᾶλλον ραβδωτό. Τὰ μωρὰ λιονταράκια ἔχουν τὸ μέγεθος μιᾶς γάτας καὶ γεννιῶνται μὲ τὰ μάτια ἀνοιχτά. Ἀρχίζουν νὰ περπατοῦν κατὰ τὸν δεύτερον μῆνα καὶ νιαουρίζουν σὰν γατάκια. Ἡ μητέρα τ' ἀποκόπτει ἀπὸ τὸ γάλα τους κατὰ τὸν ἕκτο μῆνα, ὁπότε ἀκολουθοῦν τὸν πατέρα τους στὸ κυνήγι.

ΔΕΝ σὰς γηνηθήκε ποτὲ ἢ σκέψι: ποῦ πηγαίνουν καὶ πεθαίνουν τὰ διάφορα ζῶα, ἀφοῦ σπανίως ὁ ἄνθρωπος συναντᾷ τὰ πτώματά τους στοὺς δρόμους ἢ καὶ στοὺς ἀγρούς ἀκόμη;

Ὅταν ἓνα ἄγριο ζῶον αἰσθανθῇ ὅτι πλησιάζει ἡ τελευταία του ὥρα, πηγαίνει νὰ κρυφτῇ στὰ ἐρημικώτερα καὶ μᾶλλον μακρυνὰ μέρος τῶν δασῶν ἢ στοὺς

μᾶλλον ἀπότομους κρημνοὺς καὶ βράχους. Μπορεῖ λοιπὸν νὰ πῇ κανεὶς ὅτι τὰ ζῶα αἰσθάνονται βαθύτατα ἐκεῖνο, ποῦ θὰ ὀνομάξαμε «έντροπή τοῦ θανάτου». Καὶ νὰ γιατί μέσα στὶς ἀρχαῖες σπηλιές συχνὰ ἀνακαλύπτονται προκατακλυσμαῖα ζῶα καὶ ἐν γένει σωροὶ ἀπὸ κόκαλα διαφόρων ζώων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ κατώτερα εἶδη τῶν ζώων, πουλιὰ καὶ μικρὰ μαστοφόρα, αὐτὰ ὅταν ἀρρωστήσουν, πέφτουν θύματα τῶν διαφόρων ἀρπαχτικῶν σαρκοφάγων, καὶ αὐτοὺς εἶναι ἴσως ὁ λόγος γιὰ τὸν ὅποιον ἐπειδὴ αἰσθάνονται πὰ ὅτι δὲν εἶναι σὲ θέσι ν' ἀμυνθοῦν ἢ νὰ ξεφύγουν τίς ἐπιθέσεις τῶν ἐχθρῶν τους, φροντίζουν νὰ κρυφτοῦν μακριὰ ἀπὸ τὰ

κατοικημένα καὶ συχνάζόμενα μέρη, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι μ' αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ κατωρθώσουν νὰ σωθοῦν πρὶν τὰ βρῇ ὁ θάνατος. Τὴν φροντίδα τῆς ἐξαφανίσεως τῶν πτωμάτων ἀναλαμβάνουν κατόπιν στρατεύματα ὀλόκληρα ἀπὸ ζωῦφια καὶ ἰδίως ἡ τάξις τῶν κολεο-

πτέρων, τὰ ὁποῖα ἀκριβῶς γιὰ τὸν προορισμὸν τους αὐτὸν ὀνομάζονται ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονας καὶ «νεκρο-

φόροι». Τὰ κολεόπτερα αὐτὰ ἐκτελοῦν συγκεκριμένως τὰ καθήκοντα ποῦ σὲ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἔχουν ἀναλάβει οἱ νεκροπομποί. Μόλις ἓνα πουλὶ ἢ μικρὸ μαστοφόρο πεθάνῃ, τὰ κολεόπτερα ἐλκύονται στὰ μέρη ἐκεῖνα ἀπὸ τὴ μυρωδιὰ καὶ τὸ περित्रιγυρίζουν. Ἐπειτα μὲ μεγάλες προσπάθειες, τὸ σῦρουν καὶ τὸ μεταφέρουν σὲ κατάλληλο μέρος, ὅπου σκάφτουν καὶ τὸ χώνουν σιγά-σιγά, μέσα στὸ χῶμα.

Τὰ εἶδη τῶν κολεοπτέρων ποῦ ἀναλαμβάνουν τὴν ταφὴ τῶν ζώων εἶναι διάφορα, κυριώτερα δὲ εἶναι οἱ σταφιλῖνοι καὶ αἱ σύλφαι, οἱ ὁποῖες μάλιστα χρησιμοποιοῦν τὰ πτώματα γιὰ νὰ ἐναποθέτουν τ' αὐγά τους.

Τὰ μυστήρια τῆς φύσεως

ΠΟΥ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ • ΤΑ ΖΩΑ; •

Σ' ΕΝΑ γαλακτοπωλεῖο
 ἕνας κεραυνὸς πέφτον-
 τας μετέφερε ἀπὸ τῆ μιᾶ
 θέσι σὲ ἄλλη μιὰ ὁλόκλη-
 ρη σειρὰ ἀπὸ κενὰ κεσε-
 δάκια γιαουρτιοῦ χωρὶς νὰ
 σπάσῃ οὐ-
 τε ἕνα. Περ-
 νώντας ὁ-
 μως κατό-
 πιν κοντὰ

Τὸ οὐράνιον πῦρ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΕΡΑΥΝΩΝ

ἀπὸ ἄλλα κεσεδάκια ποὺ
 ἦταν γεμάτα, τὰ ἔσπασε.

Τὸν Ἰούλιο τοῦ 1911
 τρεῖς καραγωγεῖς προχω-
 ρώντας σ' ἕνα προάστειο
 τοῦ Ἀμβούργου μὲ τ' ἀμά-
 ξια πετάχτηκαν 500 μέτρα
 μακριὰ καὶ οἱ καραγωγεῖς
 ἔμειναν ἄθικτοι.

Ἕνας κηπουρὸς ἐνῶ ἔ-
 κοβε κάποτε ξερὰ χόρτα
 κτυπήθηκε ἀπὸ κεραυνὸ ὁ
 ὁποῖος παίρνωντάς του ἄ-
 πὺ τὰ χέρια του τὴν ψαλί-
 δα, τὸν πέταξε πενήντα
 μέτρα μακριὰ.

Ἕνας ταχυδρομικὸς δια-
 νομεὺς προσβλήθηκε ἀπὸ
 κεραυνὸ λιποθύμησε. Ὁ-
 ταν συνῆλθε εἶδε πῶς τοῦ

ἔλειπε τὸ ἕνα παπούτσι
 καὶ τὸ πουκάμισό του.

Τὸν Μάϊον τοῦ 1911 στὴ
 Ζιρόντ τῆς Γαλλίας ἕνας
 χωρικὸς προσβλήθηκε ἀπὸ
 κεραυνὸ ἐνῶ ὁδηγοῦσε τὰ

ζῶα τὸ οὐ-
 στὸν σταυ-
 λο. Τὸ σῶ-
 μα του βρέ-
 ῖθηκε ἀργό-

τερα γυμνὸ καὶ ἀπανθρα-
 κωμένο, τὰ δὲ ροῦχα του
 ἀκέραια λίγο μακρύτερα.

Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1911 στὴ
 Λιέγη τῆς Γαλλίας ἕνας
 κεραυνὸς ἔπεσε πάνω σὲ
 τρεῖς χωρικοὺς μὲ ἀποτέ-
 λεσμα νὰ βγάλῃ τὸ παντε-
 λόνι τοῦ ἐνὸς καὶ νὰ τὸ
 πάῃ 100 μέτρα μακρύτερα.

Τὸ 1902 σ' ἕνα δωμάτιο
 βρισκόταν ἕνας πατέρας
 μὲ τὰ 7 παιδιά του καὶ τὴ
 γυναικα του. Ὁ κεραυνὸς
 ἀπανθράκωσε αὐτὸν καὶ
 γύμνωσε ἐντελῶς τὰ δυὸ
 ἀπὸ τὰ παιδιά του. Οἱ ὑπό-
 λοιποὶ δὲν ἔπαθαν ἀπολύ-
 τως τίποτα.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α.Ν. 1092]39
 Διευθυντῆς—Ἰδιοκτῆτης: ΔΗΜ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ,

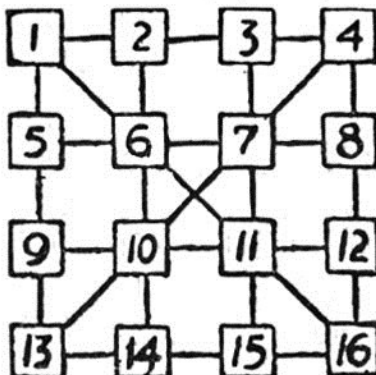
Γερανίου 45,

Ἑπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης: Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ, Νηλέως 3

Ἑπεύθ. Τυπογραφείου: Π. ΛΟΥΚΕΑΣ, Ἀγ. Παρασκευῇ

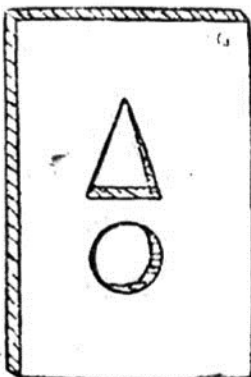
ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

Άριθ. 8.—Για μεγάλους ΤΟ ΙΔΙΟ ΑΘΡΟΙΣΜΑ

Μέσα στα τετράγωνα του σχεδίου αυτού υπάρχουν κατά σειράν οι αριθμοί 1—16.

“Αν παρατηρήσετε το άθροισμα των αριθμών διαγωνίως είναι 34. Μπορείτε χωρίς να μετατοπίσετε τους άλλους αριθμούς παρά μόνον των δύο διαγωνίων γραμμών να έχετε από παντού καθέτως, οριζοντίως και διαγωνίως άθροισμα 34 ;

Άριθ. 8. — Για μικρούς

ΔΥΟ ΤΡΥΠΕΣ ΣΕ ΜΙΑ ΣΑΝΙΔΑ

Το σχέδιο παριστάνει μία σανίδα με δυο τρύπες διαφορετικού σχήματος. Μπορείτε να περάσετε κι' από τις δυο τρύπες το ίδιο πράγμα ; Το πράγμα αυτό τί σχήμα πρέπει να έχη.

ΒΡΑΒΕΙΑ : ΕΝΑ ΠΟΛΗΛΑΤΟ — ΕΝΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ — ΤΕΣΣΕΡΑ ΔΙΑΡΚΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ—ΜΙΑ ΜΠΑΛΛΑ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ — ΜΙΑ ΦΑΝΕΛΛΑ ΤΕΡΜΑΤΟΦΥΛΑΚΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΟΛΛΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΟΚΤΩ ΤΣΙΤΕΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Α 8

Όν|μον

Όδός..... Άρ.....

Πόλις

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Β 8

Όν|μον

Όδός..... Άρ.....

Πόλις